

சூகமுனி பூரணம்-100.

யூகமுனி கரிசல்-152.

ஆகஸ்தியர், தென்முகஜாலமென் னும்

சர்ப்பராஜக் குவிகை-43.

இவை

ஆயுள்வேதபூஷணம்

புறமபூ சர்ப்பமணவ சாஸ்திரியர், (A.K.A.C.)

அலர்களிடத்தில்

சசாஸ்திரப் பாண்டித்யம் பெற்றவரும்

சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியரும் ஆகிய

சேங்கல்பட்டு சலாமியார்

பூமத் C. ராஜாந் தின முதலியார்

அவர்களால் பல எட்டுப் பிரதிகளுடன்

செவ்வளை பரிசோதிக்கப்பெற்றது

சென்னை—கோமளேசுவரன் பேட்டை,

அம்பாவி லாசு புஸ்தகசாலை

ம. தென்முக முதலியாரால்

பிரசுரஞ் செய்யப்பெற்றன.

NOBLE PRESS, TRIPPLICANE, MADRAS.

பதிப்புரிமைபெற்றது.]

1928.

[முதல் பதிப்பு]

புத்தக வினம்பரம்.

1.	பெருந்திரட்டு குறுந்திரட்டுடன்	ரூ...	3	0	0
2.	சர்வ தரிசன சங்கிரகம்-16 மத சித்தர்த்தம்	...	2	8	0
3.	விசாரசாகரம் - பூர் பொன்னம்பல சுவாமிகள் ஹிந்தி பாஷை மொழிபெயர்ப்பு	...	2	0	0
4.	நிபுணைத்திரட்டு (2-வது பதிப்பு - அச்சில்)	...	1	8	0
5.	தருக்க பரிபாஷை - லிரிவாண உரையுடன்	...	1	0	
6.	விவேகாநந்தர்-ராஜயோகம்-நாடிச்சக்கரத்தாடன்	...	1	0	
7.	விவேகாநந்தர் (செய்யுள்)	...	0	12	
8.	வேதாந்தபரிபாஷை (சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு)	...	0	10	
9.	சித்தாந்தபிந்த	...	0	8	
10.	வியாசநாதப்பர்வதிரீணயம்	...	0	8	
11.	வைஷ்ணவியதித்தி	...	0	8	
12.	சுவாஜ்யதித்தி	...	0	8	
13.	அத்வைதார்த்தப் பிரகாசிகையென்னும் சங்கரத்தாலேவையாரின் வாய்ப்பூட்டு	...	0	8	
14.	வேதாந்தசாராயிர்தமம் - அத்துவித ரசமஞ்சரி மூலமும் உரையும்	...	0	6	0
15.	சுத்யஜ்ஞாநவேதத்திலுள்ள மண்டலப்பிராஞ்ஞம் ரூப சிவத்தாம் ராஜயோகத்தையமும்	...	0	4	0
16.	வேதாந்த மூண்டமம்	...	0	4	0
17.	தோடகமென்னும் வேதாந்தமுத்தாணம்	...	0	4	0
18.	அறிவாநந்த சித்திரம்	...	0	4	0
19.	பாட்டியற்கொத்து	...	0	6	0
20.	பாவைத்திரட்டு	...	0	6	0
21.	வேதாந்தசாரம்-வசனம்	...	10	0	
22.	பஞ்சதசப் பிரகாசம் (செய்யுள்)	...	10	0	
23.	பெருந்திரட்டு-பிரகாசம்	...	0	8	0
24.	ஆனந்திரட்டு-2 பாகங்கள்	...	0	10	0
25.		...	1	0	0

ஸ்ரீ யுகீஸ்வரர்

அருளிய

பூரணம் - 100.

இது

சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியர்

செங்கல்பட்டு கவாயார்

C. இராஜாத்தின முதலியார்

அவர்களால்

பல ஏட்டுப் பிரதிகளுக்கிணங்கப்

பரிசோதிக்கப்பெற்ற

மங்கலம்-ஷண்முக முதலியாரால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை,

அம்பாவிলাச புத்தகசாலை.

1928

(பதிப்புரிமை பெற்றது.)

16176

பூ கி மு னி
பூர்ணம்—100

காப்பு.

"THE NOBLE PRESS"
MADRAS.

1. ஒத்தையாற் கொம்புடைய கணேசன் பாதம்
ஒதரிய சிவனுடைய பாதம் போற்றி
சித்தியமாய் நிறைந்தவுமை பாதம் போற்றி
நினைவில்லவத் தனுநினமுந் துதியே செய்து
சித்திபெற்றுந் நாதாக்கள் பாதம் போற்றி
சித்தநுட வடிதனையே கிறக்க வாழ்த்தி
நத்தியே பூரணத்தைச் சுருக்க மாக
நலமாக நானாகப் பாடி நேனே.

நுனுபதேசக் கிரமம்.

2. பாடினேன் சிவன்றானு மம்மைக் கோதப்
பதிவான வம்மைமன மகிழ்ந்து நோக்கி
வாடியே அசுவணிக்குச் சொன்ன போது
வடிவான அசுவனியுங் கேட்டுத் தானே
நாடியே விசுவணிக்குச் சொன்னு னாயர்
நலமாக விசுவனியுஞ் சந்தோ ஷித்துத்
தேடியே நந்திக்குச் சொன்ன போது
திடமாக நந்திமன மகிழ்த்த வாரே.
3. வாறுகேள் நந்தியவர் மகிழ்ந்து நோக்கி
வடிவான தன்வந்திரி கனிக்கச் சொன்னார்
கறுகேள் தன்வந்திரி மனம கிழந்து
குணமாக அகஸ்தியர்க்குக் கருவைச் சொன்னார்

நாறகேள் அகஸ்தியரு மனம கிழந்து
 நலமான புலத்தியர்க்கு நன்மை சொன்னார்
 நீறுகேள் புலத்தியருந் தேர்த்து பார்த்து
 கிஜமாகத் தேரையர்க்குச் சொன்னார் தானே.

வழலை.

4. தானென்ற தேரையருஞ் சந்தோஷித்துத்
 தாட்டிகமா யுகிமுனி தன்னை கோக்கி
 வானென்ற வடநூலி லுள்ள வற்றை
 வரிசையாய்ச் சொல்லிவிட்டார் யுகி தானும்
 தேனென்ற தமிழ்க்கிரகத் தன்னி லேதான்
 தெளிவாக ஆதியோ டந்த மாகப்
 பானென்ற வழலைதனைச் சுருக்க மாகப்
 பதிவாக நூறுகப் படினாரே.

சவுக்கார வழலை.

5. பாடினேன் சவுக்கார வழலை கேளு
 பதிவாகப் பெருநூலில் கைபா கத்தைக்
 கூடியே சொல்லவில்லை பூர ணத்தில்
 குணமாக வழலைதனை விரிவாய்ச் சொன்னேன்
 தேடியே யிந்நூலைத் தெளிந்து பாரு
 திடமாக வழலையென்ற பொருளு மாகும்
 நாடியே கைபாக வரிசை யாகும்
 நாதாந்த வழலையிது நலமி தாமே.

6. ஆமென்ற சவுக்கார வழலை தன்னை
 அறைகிறே னுடலாங் கோடி வித்தை
 காமென்ற பூரீறு புதக்கு வாரி
 நலமான சுண்ணம்பு புதக்குக் கூட்டி
 காமென்ற அமுரிபடி யெட்டு ஆற்றிக்
 கலக்கியே மூன்றுநாள் காய வைத்துத்

தாமென்ற தெளிவித்து எல்லெண்ணெய் தானும்
 தண்மையாய்ப் படியெட்டு கூட வாரே.
 வார்த்துமே சவுக்காரத் தன்னி லேதான்
 வடிவாகக் காரமுதல் முறிந்து போகும்
 நார்த்துமே காரத்தைக் கட்டக் கட்ட
 நலமாக முறியுமட்டும் காரங் கூட்டு
 பார்த்துமே பாலாக முறியு மட்டும்
 பதிவாக விட்டுநீ தெளிவி றுத்துக்
 கூர்த்துநீ காய்ச்சிடவே வெண்ணெ யாகும்
 குணமாகச் சவுக்கார வுண்டை பண்ணே.
 ண்டைமே லைந்துசுன்னம் பதிவாய்க் கட்டி
 யுலாவே ரவிதனிலே காய வைத்து
 ண்ணியே பத்தெருவிற் புடத்தைப் போட்டு
 நலமாக வெடுத்துப்பார் சவுக்கா ரந்தான்
 ண்ணியே கடுமையாய்ச் சுன்ன மாகும்
 உறுதிமெத்த சுன்னத்தால் வேதை கோடி
 ண்ணியே சவுக்காரம் பலமெ டுத்துத்
 தூடியாகக் கல்வத்தி விட்டுக் கேளே.
 சவுக்காரச் சுன்னத்தைத் துருசுக்குக்கவசமிட்டுத்
 துருசுச்சுன்னம் செய்து வேதையாட.

9. இட்டுமே வெண்கருவா லரைத்துத் தானும்
 இதமாக வரைத்துமே துருசின் மேலே
 சுட்டியே கதிர்படவே காய வைத்துக்
 கனிவாகக் குக்குடத்திற் போடச் சுன்னம்
 கட்டுமே சாறுவராத் தழையி லிட்டு
 நலமாகக் *காய்ச்சியே பிழிந்து பாரு
 வட்டுமே சாறாகும் ஜலத்தைத் தானும்
 வடிவாக விட்டுநீ கரண்டி தானே.

* கசக்கி என்றும் பாடும்.

குதம் கட்டி வேதை.

16. தானேதான் கரண்டிதனி விட்டு நீயும்
தாட்டிகமாய்ச் சூதத்தை விட்டுக் காய்ச்சு .
நானென்ற சூதமது கட்டிப் போகும்
நலமாகச் சரக்கெல்லா மிதிலே சாகும்
பானென்ற மெழுகாகும் சிந்து ரந்தான்
பாய்ச்சலா மொருகோடி வித்தை யப்பா
வானென்ற வித்தையினால் தங்கங் கோடி
வடிவாகக் கைப்பாக மாகப் பாரே.

அயச்செம்பு - கெந்தகத் தைலம்.

11. பார்க்கவே அயச்செம்பு சொல்லக் கேளு
பலகாலம் வைத்துநீ ஜீவ னத்தை
ஏற்கனவே செய்துநீ யுண்டு தெளி
யிதமாக ஞானவழி யடுத்துப் பாரு
காக்கவே சொல்லுகிறேன் கருணை யாகக்
கனிவாகக் கைப்பாக வரிசை யாக
வார்க்கவே வழியைது கைப்பா கந்தான்
வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் வண்மை யாமே.
12. வண்மையாய்ச் செவ்வல்லிப் பூச்சார் தானும்
வடிவாகப் படியொன்று சட்டி யிட்டு
உண்மையாய் வெண்காரச் சுண்ணம் புண்ணி
உரவாகப் பலமிரண்டு கூடக் கூட்டித்
தண்மையாய்ச் செவ்வல்லிப் பூச்சார் தன்னைத்
தாட்டிகமாய் விட்டுநீ கலக்கித் தானே
வெண்மையாய்ப் பார்த்திடவே கரைந்து போகும்
கிருப்பமாய் நல்லெண்ணெய் கூட விட்டே.
13. விட்டுநீ யெண்ணெயது முறியு மட்டும்
யிதமாகப் பாஸ்போலே முறிந்த தானால்
கட்டுமே கெந்தியது பலமு நான்கு
கனிவாகப் பாலிலே போட்டு நன்றாய்

விட்டுநீ யெரித்திடவே கெந்தி தானும்

யிதமாக முறித்துதான் தைல மாகும்
கட்டுமே தைலத்தின் வேதை கோடி
நலமாகக் குருகோடி நடத்தை பாரே.

14. பாருமே தைலத்தை யிறுத்துக் கொண்டு
பதிவாகத் தைலமது பலமு மைந்து
காருமே அரப்பொடியும் பலமு மைந்து
கணக்காகத் தைலத்திற் போட்டு நன்றாய்
வாருமே கொதியிட்டு வொட்டக் காய்ச்சி
வடிவாகக் குகையிலிட் டுருக்கி னுக்கால்
சாருமே வெள்ளிபொன்போல் கண்விட் டாடும்
சரியாக வேதையிதிற் றண்மை யாமே.

15. ஆமேதா நயமுமது உருகிற் றுளு
லாடலாம் வேதையிதி லனைகங் கோடி.
தாமேதா நயமுருகில் கெந்தி செம்பைத்
தானிழக்கு மதுதானும் வழலை யாலே
நாமேதாம் சொல்லிவிட்டோம் பூர ணத்தில்
நன்றாக வாதத்தைக் குறுக்கி நூறில்
வாமேதான் சுருக்கமா யிர்த நூறில்
வடிவாகச் சவுக்கார வழலை தானே.

16. தானென்ற விர்தநூல் தன்னி லேதான்
தப்பாமல் வழலையத னெண்ணெய் வாங்க
நானென்ற முன்னாலில் நானாய் தன்னில்
நலமாகச் சொல்லவில்லை யென்று சொல்லிக்
கானென்ற விர்தநூல் துறு தன்னில்
கனிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் கருணை பாரு
பானென்ற முன்னுருக்கு மயத்தை நீயும்
பதிவாகச் சேரொன்று யிறுத்துக் கொள்ளே.

17. கொள்ளுவே நிறுத்துநீ தூர வைத்துக்
 குணமாகச் சொல்லுகிறேன் குவிந்து கேளு
 மென்னவே பூரணத்திற் மிகான்ன மார்க்கம்
 மேன்மையாய்ச் செம்புதனைக் கொல்லச் சொன்
 னாள்னவே செம்புதனைக் கொண்டெடுத்துத் [னைன்
 அடியாக முன்னுருக்கு மயத்திற் சேரு
 கள்ளவே முன்னைவ மதிவே விட்டு
 நலமாக கொண்டெயரி நடத்தை தானே.

யிருதார்சிங்கிச் சிங்னாம்.

18. தானேதா நெரித்துமே பதமா கத்தான்
 தாட்டிகமா புருக்கிடவே சத்து நாகும்
 பூனைதான் சத்திதன்னாய் புறம்பாய் வைத்துப்
 புண்ணியமாய் மிருதாச சிங்கி யோடே
 நானேதான் சூரிய மிளையே சேர்த்து
 நலமாக வலாத்துச் சூரிய யாமே
 வானேதான் புடம்போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
 வடிவான ஈருசதுவ மிளையே சேரே.

19. சேர்த்துநீ அழரிய விருணா மந்தான்
 செம்மைபுட வாட்டியே வில்லை தட்டிப்
 பார்த்துநீ விதனிலே காயப்போடு
 பதிவாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப் போடு
 காத்துநீ சிங்கியது வெட்டை யாகும்
 கனிவாக முன்சத்தி விளையே சேர்த்து
 காத்துநீ பத்தெருவிற் புடத்தைப் போடு
 நலமாகச் சிவந்திற மாகுந் தானே.

20. ஆகுமே வித்தையெடுத்துக் கராவ் கட்டி
 அடைவாக அருக்கிடவே செம்பு மாகும்
 ஆகுமே விச்செம்பு தங்கம் போவாம்
 இதுமாக வெட்டி உண்டு வெள்ளி தன்னிங்

பாகுபெறச் சேர்த்துருக்க மாற்று மெட்டு
 பதிவாக விதைவிற்றுச் செலவு செய்து
 தாகுமே யுண்டுத்தி ஞான யோசம்
 தப்பாதே பார்த்திடவே சித்தி யாமே.

வழலைவிவரம் வாதம் - முதற்காண்டம்
 பார்க்க - காயசித்தியாகும்.

21. சித்திபெறச் சவுக்கார விபர மெல்லாம்
 சின்மயத்தி னுருளாலே யிந்த் தூலில்
 முத்தியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் முதற்காண் டத்தின்
 முனிவாகக் கொஞ்சந்தான் வழலை தன்னை
 நத்தியே கைபாக வரிசை கண்டால்
 நலமாகக் காயசித்தி நல்ல தாகும்
 புத்தியா யிவ்வுலகில் வாத மார்க்கம்
 புகலரிய வெல்லாமும் பெருமை யாமே.
 சவுக்கார எண்ணையால் வர்ணமுண்டாகும்.

22. ஆமேதான் சவுக்காரத் துள்ளே யெண்ணெய்
 அடைவாகப் புருந்தாக்கா லனைக வித்தை
 நாமேதான் வழலையிலலா வாத மெல்லாம்
 நாடாது வர்ணமது ஏறி டாது
 வாமேதா நெண்ணெயது வாத மாகும்
 வடிவான சவுக்கார முறிந்த தானுல்
 நாமேதான் வர்ணமிக வாகும் பாரு
 தாட்டிகமா யிதையறியச் சித்தி தானே.

வாதியின் தன்மை.

23. காணலே வழலையிட்டோன் வாதி யல்பை
 கனிவாகக் கைபாகங் கண்டோன் வாதி
 ண்ணலே வருவாக வொன்று மில்லை
 உத்தமனே பார்த்திடவே சித்தி சித்தி

பேணவே பெண்ணை விட்டோன் வாதி
பிசகாதே வாதம்வரும் பிசகொன் றில்லை
தோணவே சாஸ்திரங்க ளெல்லாம் பார்த்தால்
தொல்லுலகில் சித்திதரும் தோற்ற மாமே.

நூல்பார்க்கச் சகலமுஞ் சித்தி.

24. ஆமேதான் முன்னேதான் நூல்கற் றோர்க்கு
அடைவாக ஞானவழி யடுத்துக் கூடும்
தாமேதான் வாதசித்தி யோகஞ் சித்தி
தப்பாமற் பண்டிதமுஞ் சித்தி யாரும்
வாமேதா னிதையறிந்து வல்லோ ரெல்லாம்
வகைஞானம் பேசுவார் மார்க்க மாச
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோ மிந்தால் தன்னில்
நலமாகச் சுயஞ்சோதி யாகும் பாரே.

அப்போகச் செம்பு.

25. ஆகுமே அப்போகச் செம்பு கேளு
ஆதியாங் கைபாகவரிசை யாகப்
பாருபேர் வழியினால் செம்பு மாகும்
பதிவாகச் செம்பைவிட்டால் செம்பே யில்லை
தாருமே வடிவான தங்க மார்க்கந்
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லுகிறே னுற்றுக் கேளு
வாருமே யெல்லாமுஞ் சித்தி யாகும்
வடிவாக விந்துலை மருவிப் பாரே.

26. பாரென்ற அப்பிரோகஞ் சேரு வொன்று
பதிவாக அரப்பொடியாய்ச் செய்து டீயுந்
தானென்ற தாளகமுஞ் சேரு வொன்று
தாட்டிகமாய்த் துருசுதுவுஞ் சுட்ட டீயும்
வானென்ற கல்வத்தி விட்டுத் தானே
வடிவாக விருஜாமம் பாணி யாலே
தானென்று ஆட்டியே கதிரி விட்டு
நலமாகப் பாகமடைந் தனிலக் கேளே.

27. கவிலவே நல்லெண்ணெய் சேரு வொன்று
நலமான வெடிப்புச் சுன்ன மொன்று
கவிலவே நல்லதண்ணீர் சேரு மொன்று
கனிவாகத் தண்ணீரை விட்டுச் சுன்னம்
பவிலவே கடைந்துரீ யிறுத்துத் தானே
பதிவாக நல்லெண்ணெய் தனிலே விட்டுத்
தவிலவே முறியுமட்டும் பால தாகத்
தாட்டிகமாய் முறித்துரீ பின்பு கேளே.

28. கேளுமே முன்னரைத்த அப்பேர கத்தைக்
கெடியாக முறித்ததொரு பாலி விட்டு
வாளுமே கொதியிட்டுப் பொங்கா மற்றான்
வடிவாக வெண்காரம் பொரித்துப் போட்டு
நாளுமே வொட்டயெரி குகையி லிட்டு
நன்றாக வருக்கிடவே மணியு மாகும்
பாளுமே வெள்ளிபொன்போற் கண்ணிட் டாடும்
பதிவாகக் கல்வத்தி விட்டி டாயே.

29. இட்டுமே காரமது சேரு வொன்று
இதமாக விட்டுமே பழச்சாற் றுலே
நட்டுமே விட்டரைத்து உண்டை பண்ணி
நலமாகக் குகையிலிட்டுருக்கித் தீரு
பட்டுமே வெள்ளிபொன்போல் கண்ணிட் டாடும்
பதிவாக அப்பிராகச் சத்து மாச்சு
வட்டுமே சத்தெடுத்துப் புறம்பாய் வைத்து
வடிவாகச் சிக்கியது பலமுங் கேளே.

அப்பாகச் சத்துடனே மிருதார்சிங்கி சேர்ந்த சிங்ஹரம்.

30. கேளுமே மிருதார சிங்கி தானும்
கெடியாகப் பலமதுதான் சேரு மொன்று
வாளுமே சிக்கியெடை துருசு சேரு
வடிவாக விவையிரண்டு கல்வத் திட்டு

நாளுமே யிருஜாம மலையகம் கிழங்கு
நலமாகக் கட்டியே கதிர்வினில்
பாளுமே போகாது புடும்பு யோடப்
பதிவாகப் புடும்போட் டெயிந்துப் பாரே.

31. எடுத்துமே கிணியது சிந்துர மாறும்
இதமாக அப்பிரகச் சத்த தோடே
அடுத்துநீ செர்த்துஅனா அமுரி யானே
அடைவாக விருஜாமஞ் சென்ற பின்னர்
கடுத்துநீ வில்லிதட்டிக் காயப் போடு
கனிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெ டுக்க
கடத்துநீ சிந்துர முருக்கம் பூவாம்
நலமாக வேணதயிலே சொம்பக் கேளே.

மேற்படி வேணத.

32. கேளுமே வெள்ளியது எட்டுத் தானும்
கெடியாக எண்மெது சேர்த்துத் தானே
ஆளுமே யுருக்கிடவே தங்க மாகும்
அடைவாகத் தங்கமது பத்து மாற்று
எலுமே யருகுக்கடி யிறங்கும் பாரு
இதமாக இதைவிற்து ஜீவ னத்தை
நாளுமே யுண்டுநீ ரோச கும்பம்
நலமான வாசியதைச் செய்தி டாயே.

33. செய்திடவே அப்பிரகச் செம்பைப் போல
செகத்திலே கிடையாது சித்தி யாகும்
நய்திடவே சத்தியுட நாத மாச்ச
நலமான பொருளாச்ச நலிந்த தாதி
கைதிடவே வாதவெள்ளக் கிணது மாச்சக்
கனிவாகச் சிந்துரம் பண்ணி யுண்ணப்
பைதிடவே நரைநிராக னற்றுப் பேர்ச்சகப்
பதியான விதிபாணி காணு வாணே.

வெள்ளிவித்தை - குதபாஷாணக் களங்கு.

34. காணவே பூணத்தில் வெள்ளி வித்தை
கனிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் கனிந்து பாரு
ணணவே குத்திரத்திற் சுருக்க மாக.
உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறே னுற்றுக் கேளு
வாணவே குதத்தின் பதங்கர் தானும்
வடிவாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக் கல்வம்
மாணவே பாஷாணஞ் சேரு வொன்று
மடைவாகப் பொடித்துநீ கடத்திற் போடே.

35. போட்டுமே மேன்முடி சிலை செய்து
பதிவாக வடுப்பேற்றி யெரித்துப் பாரு
நாட்டுமே வெள்ளையென்ற பாஷா ணத்தில்
நலமாக விருந்தஎண்ணெய் தீயோ யேறும்
காட்டுமே பதங்கமது மிடையே சேர்த்துக்
கனிவாக வரைத்திடவே வேண்டும் பாரு
வாட்டுநீ யிதையரைக்கப் புகைநீர் கேளு
வடிவான சினமது சேரு வொன்றே.

சினத் திராவகம்.

36. கண்ணுக் இட்டுநீ பொடித்துத் தானும்
உருவாக வாலியென்ற சட்டி முடி
கண்ணுக் இருஜாம மெரித்திட் டுக்கால்
நலமான புளிப்பான புகைநீ ராகும்
வண்ணு இச்சீரி னாலே யாட்டி.
வடிவாக வுண்டைபண்ணிக் காய வைத்துக்
கண்ணுக் வுப்பிலிட் டெரிக்க நீயும்
கனிவாக வோடாம விருக்கும் பாரே.

மேற்படியால் வெள்ளிய நீர்வாங்க

அண்டோடு கிளிஞ்சல் சேர்த்த கண்ணம்.

37. ஆச்சப்பா களங்காக விருக்கும் பாரு
அருள்பெருகும் பூரணத்தை நோக்கித் தானே
வாச்சப்பா வெள்ளியம் நீரை வாங்க
வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் வண்மை கேளு
பாச்சப்பா அண்டோடு சேரு பத்து
பதிவாகக் கிளிஞ்சிலென்ற ஒடு பத்து
நாச்சப்பா உவர்மண்ணுஞ் சுண்ணாம்பு நேரே
நலமாகப் படியொன்று கரைத்தி டாயே.
38. கரைத்துமே பாணிலிட்டுத் திரிநாள் வைத்துக்
கனிவாகத் தெனிலிறத்துப் பின்பு கேளு
நரைத்துமே அண்டோடு கிளிஞ்சி போட்டு
நலமாக வொட்டாளி கட்டிப் போகும்
முரைத்துநீ பாண்டத்தி லோட்டி. லெண்ணெய்
முனிவாகக் கழன்றுபோ மிதையெடுத்துப்
பரைத்துமே கழுலியே காயப் போட்டுப்
பதிவாக வுரலிலிட் டிடித்தி டாயே.
39. இடித்துநீ பொடியாக்கி யெட்டுக் கொன்று
இதமாகச் சீனத்தைப் பொடித்துப் போடு
நடித்துமே கலந்துநீ நினைவ தாக
நலமான சுட்டகுகை தனையெடுத்து
வடித்துமே மாவதனைப் பாதி யிட்டு
வடிவாக வெள்ளியங் குகையி லிட்டுப்
படித்துநீ அதன்மேலே மாவைக் கொட்டிப்
பதிவாக உலையில்வைத் துதி டாயே.

0. ஊதிடவே வெள்ளியம் நீர்க ளெல்லாம்
ஊதவே விஷநீர்க ளற்றுப் போகும்
நாதிடவே வெள்ளிபோல் நிறமு மாகும்
கனிவாக வோசையது காணு நன்றாய்
வாதிடவே யிர்தவெள் ளியத் தன்னில்
வடிவாக நூற்றினுக் கொன்று தானும்
மாதிடவே முன்சொன்ன களங்கக் தன்னை
மயமாகக் கொடுத்துருக்கி மாற்றுப் பாரே.
41. மாத்தாகும் வெள்ளிதான் பத்து மாற்று
மயமாக வங்கத்தைக் கொடுத்து ஊத
கூத்தாடி ஓடாது பத்து மாற்று
குணமாக விர்தவெள்ளி கல்ல தாகும்
வாத்தாடி யிதைவற்று ஜீவ னத்தை
வடிவாகச் செய்திடவே வடிவு மெத்த
நாத்தாகக் கண்டுக்கொள் று நாடிப் பாரு
கல்லகித்தா மாகுமது கம்பிப் பாரே.
42. பாருநீ யிர்தவெள்ளி வித்தை தானும்
பதிவாக விற்றுநீ வாசி யோகந்
தாருநீ பார்த்திடவே சகல சித்தம
தானாகும் வேதைகுரு தாண்டி யோடும்
பாருநீ சூத்திரத்தில் சுருக்கிச் சொன்னேன்
படிவாக விவையிரண்டு மொத்துப் பாரு
காருநீ வைத்திடவே சித்தி யாகும்
கருணையாய் ஞானத்தைக் கண்டி டாயே.
43. கண்டிடவே வேண்டுமென்றால் சொல்லக் கேளு
கனமாக வெள்ளியம் நீரை வாங்க
முண்டிடவே யிதைவற்று ஜீவ னத்தை
முடிவாகப் பண்ணியிட முத்தி முத்தி

பண்டுபழங் கதையைநீ பேச வேண்டாம்
பதிவாகக் கைபாகக் கண்டேடுத்துத்
தொண்டுநீ செய்தாலோ சகல சித்தும்
துடியாக வெல்லாமுஞ் சித்தி யாமே.

வெடியுப்புச் சுன்னம்.

44. சித்தியே யாகவென்றால் சொல்லக் கேளு
சிறப்பாக விந்நாலில் சொன்ன சொல்லம்
முத்தியா யதைப்பிரித்துச் சூத்திர ரத்தில்
முனிவாகச் சொல்லுகிறேன் முனிந்து கேளு
நத்தியே வெடியுப்பு ஐந்தாம் காய்ச்சல்
நலமாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
நத்தியே பழம்புனிதான் பலமோ கார்த்து
நலமாக விரண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்தி டிரே.

45. சேத்துநீ வுலக்கையா விடித்து கையச்
செம்மையாய் மூன்றுநாள் கதிரி விட்டுப்
பாத்துநீ புதுச்சட்டி யடுப்பி விட்டுப்
பரிவாக எரியிட்டுப் பார்க்கத் தானும்
வாத்துமே யெரிந்துமே புருகி நிற்கும்
வடிவாகக் கடுஞ்சுன்ன மாகக் காணும்
ஊத்துமே வழித்துநீ புறமே வைத்து
உறுதியா யிர்தெடைக்குப் பாதி தானே.

46. பாதியாய்ச் சுடர்க்கொடியோன் பாதி விட்டுப்
பாகமா யெலும்பிச்சம் பழச்சா ருட்டி
நாதியாய் வில்லைதட்டிக் காயப் போடு
நலமாகச் சுண்ணம்புக் குள்ளே யிட்டுச்
சோதியாய்ப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
சயமாகச் சுன்னமது கசியு நீக்கிக்
கோதியா யிருக்கும்து பின்பு கேளு
குணமாகக் கைபாக வரிசை கேளே.

47. வரிசையாய்ச் சுன்னத்தி விடையே சினம்
வடிவாகச் சேர்த்துஅரை பழச்சாற் றுலே
கரிசையா யிருஜாம மரைத்துத் தானே
கனிவாக வில்லைதட்டிக் கதிரி விட்டுப்
பரிசையாய்க் கரியில்வைத் துதிப் போடு
பதிவாக வெடியுப்புச் சுன்ன மாச்ச
நரிசையாய்ச் சுன்னத்தைப் பனியில் வைக்க
நலமாகப் பலபலென ஜயநீ ராச்சே.

வெடியுப்பு ஜயநீரால் தாளாகச் சுன்னம்.

48. ஆச்சென்ற ஜயநீரை யிறுத்துக் கொண்டு
அடைவாக வதன்பின்னர்த் தாள கத்தை
நாச்சொன்ற அங்குதனைக் கட்டக் கேளு
நலமான வளையலுப் பொட்டி ரெட்டி.
பாச்சென்ற பாணிவிட்டரைத்துக் கொண்டு
பதிவாகத் தாளகத்தின் மேலே கட்டி
காச்சென்ற கரியோட்டில் குமுற வாட்டிக்
குணமாகத் தண்ணீரில் போட்டி டிரே.
49. போட்டிடவே வுப்பெல்லாக் கரைந்து போகும்
புகழாகத் தாளகந்தான் சிவந்து நிற்கும்
காட்டிடவே யகையெடுத்துக் குறட்டி லேதான்
கனிவாகப் பிடித்துநீ ஜயநீர் தன்னில்
வாட்டிடவே துவைத்துநீ பாக மாக
வடிவாக வாட்டிப்பார் கட்டி தானும்
மூட்டிடவே சிவந்துநிற்கும் தாள கந்தான்
முனிவாகக் கவசமது மொழியக் கேளே.
50. கேளுமே வெடியுப்பு ஜயநீர் முன்னே
கெடியாகச் சுண்ணம்பைக் கல்வத் திட்டு
காளுமே யொட்டிரெட்டி பழச்சாற் றுலே
நலமாக விருஜாம மரைத்துத் தானே

வாளுமே தாளகத்தின் மேலே கட்டு
வடிவாகக் கதிரிலிட்டுக் காய வைத்துப்
பாளுமே போகாது புடத்தைப் போடு
பதிவாகக் கட்டியவைத்தா னுடைத்தி டாயே.

மேற்படி தாளகச்சுன்னத்தால் துருகச் சுன்னம்.

51. உடைத்துப்பார் தந்தம்போல் சுன்ன மாகும்
கெடியான சுன்னத்தின் பெருமை தன்னை
விடைத்துநீ சிவனாலும் சொல்லப் போமோ
விதமாக வதைப்பெடுத்துக் கல்வத் திட்டிப்
படைத்துநீ முன்ஜயரீர் தன்னு லாட்டிப்
பதிவாகத் துருசின்மேற் கவசம் கட்டு
நடைத்துநீ கதிரிலிட்டுக் காயப் போடு
நலமாகப் பத்தெருளிற் புடத்தைப் போடு.

மேற்படி துருசால் தாளகச் சுன்னம் - வேதை.

52. டோடவே தியாறி யெடுத்துப் பாரு
பொலிவாகத் துருசதுவன் சுன்ன மாகும்
ஆடவே உருசுவைச் சுன்ன மானால்.
அண்டரண்டர் துளைத்தாடு மெருக வேதை
கடவே தாளகத்தின் மேலே தானே
குணமாகக் கட்டியதைத் துவைத்து வாட்ட
நாடவே தாளகந்தான் சுன்ன மாகும்
நலமான நவலோகம் நூற்றுக் கொன்றே.

53. கண்டாலும் பேசார்கள் சித்தர் மார்க்கம்
கனிந்தகனி போலாகுந் தாள கந்தான்
பெண்ணாகும் பூவுலகின் போக்கு மெருக
பேசினுமே தெரியாது சண்டி கட்டு
நன்றாகச் சொல்லிலிட்டேன் சூத்தி ரத்தல்
நானறிந்த படிபாரு நன்மை யாரு
முண்டாகச் சொல்லாதே முனிந்து பாரு
முவுலகும் படைத்தசிவன் மொழிந்திட டாரே.

தாளகத் தங்கத்தால் கண்பதிசெய்து பூஜிக்க.

54. மொழியவே தாளகத்தின் தங்கத் தாலே
முனிந்துநீ கண்பதியைப் பண்ணி நீயும்
பொழியவே வைத்துநீ எட்டெ முத்தைப்
பொருத்தமாய்ப் பூசுப்பாய் பூசை செய்து
தழியவே சிவபூசை பண்ணிக் கொண்டு
தாட்டிகமா யுண்டுடுத்திச் கவனம் பாரு
நழியவே கவனவழி யோட்டிப் பாரு
நாதார்த மெய்ப்பொருளின் நாட்டம் பாரே.
தாளகச் சுன்னத்தால் தாம்பிரச்சுன்னம் - வேதை.

55. நாட்டமார் தாளகத்தின் சுன்னந் தன்னை
நலமாகக் கல்வத்தி லிட்டுத் தானே
வாட்டமா யரைத்துநீ தாம்பி ரத்தில்
வடிவாகத் தட்டியே காய வைத்து
ஒட்டமாய்ப் பத்தெருளி லடுக்கிப் போடு
உற்றுமே தாம்பிரமுஞ் சுன்ன மாகும்
கட்டமாய் ரசபதங்கஞ் சேர்த்து நீயும்
குணமாக எடைசமனாய்ச் சேர்த்தி டாயே.
56. சேர்த்துநீ யெடைசமனாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு
துடியான வெடியுப்பு ஜயரீ ராலே
பார்த்துநீ யரைத்துமே வில்லை தட்டிப்
பதிவாகப் பத்தெருளி லடுக்கிப் போடு
சாத்துமே பெடைபோகாச் சுன்ன மாகும்
சரியான வாத்தி லடக்கிப் போகும்
காத்துமே நவலோகம் நூற்றுக் கொன்று
விவாக இட்டுருக்கு மாற்றுப் பத்தே.
57. பத்தான மாற்றுள்ள பொன்னை விற்புப்
படியாக யுண்டுடுத்தி வழியைக் கேளு
நத்தான வழிதேடு நல்ல யோகம்
நலமாகப் பார்த்திடவே சித்தி சித்தி

முத்தான யோகமது பண்ண வேண்டாம்
முனிவான சிவயோக மொழிந்து கூடு
வித்தான விவேகத்தைக் கண்டு தேறு
விதமாக வெல்லாமும் மொழிந்து பாரே.
தாளாகச் சுன்னத்தால் தங்கச்சுன்னம் - வேதை.

58. மொழியவே தாளாகத்தின் சுன்னத் தன்னை
மோகமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுக் கேளு
சுழியவே வெடியுப்பு ஐயரீ ராலே
நலமாகக் கடினையே யதுதா னுழி
பிழியவே பரைத்துத் தங்கத்தின் மேலே
பெலமாகக் கட்டியே காய வைத்துச்
சுழியவே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
சரியாகத் தியாற்றி யெடுத்தி டாயே.
59. எடுத்துரீ பார்த்தவுடன் தங்கச் சுன்னம்
இதமாக விரும்புவிடும் தங்க நீற்றை
அடுத்துமே நவலோகம் நூற்றுக் கொண்டு
அடைவாக இட்டுருக்கப் பத்து மாற்று
நடுத்துமே தாம்பிரத்தின் ஜல்லி நூறு
நலமாகச் சட்டிதனி லிட்டுத் தானே
கடுத்துமே வறுத்துரீ தங்கச் சுன்னம்
கனிவாகப் பணவெடைதான் போட்டி டாயே.
60. போட்டுவறு தாம்பிரமும் பத்து மாற்று
புகலரிய வுப்புக்குங் காவிக் கப்பா
நாட்டுமே யோடாது நல்ல வித்தை
நாதாந்த சாரீமது நாட்டுள் ளோர்க்கு
விட்டுமே திரியாதே தங்க நீற்றை
விதமாகப் பணவித முண்டு தேரு
தேட்டுமே விதுரொம்பத் தேட்ட மாஞ்சு
சிவயோக வழிதானே செல்ல மாமே.

மேற்படி தங்கச்சுன்ன பலன்.

61. ஆமேதா னந்திசர்தி பணமவ் விதம்
அடைவாக வுண்டுவர நோய்தான் போகும்
நாமேதான் நரைதிரைக ளற்றுப் போகும்
நாதாந்தப் பேரொளியி னடத்தை காணும்
நாமேதான் சாவில்லை நோய்கள் தீரும்
தாட்டிகமாய்க் கவனவழி தீர்க்க மாகும்
காமேதான் கனகமிது பாரு பாரு
காதலுட னெல்லாமும் கண்டு பாரே.
62. கண்டுபார் தாளாகத்தின் சுன்னத் தன்னைக்
கனிவாகக் கல்வத்தி லிட்டுத் தானே
முண்டுபார் வெடியுப்பு ஐயரீ ராலே
முனிவாக விட்டுநீ மூடிய ஆட்டி
கண்டுபா ரயத்தகடு மேலே கட்டு
கனிவாகப் பத்தெ ருவிற் புடத்தைப் போடு
தொண்டுபா ரயமதுவும் நீற்றிப் போகும்
துடியாக வெடுத்துரீ தொன்மை கேளே.
63. கேளுமே நவலோகம் நூற்றுக் கொண்டு
கெடியாக விட்டுருக்கு மாற்று எட்டு
வாளுமே வுப்புக்குங் காவிக் கப்பா
வடிவாக வோடாது மொழிகதி டாது
நாளுமே யந்திசர்தி பணமவ் விதம்
நலமாக வுண்டுவரத் தீரும் நோய்கள்
தாளுமே விர்திறகு மண்ட வாநர்
கப்பா மலோடுமது நடத்தை தானே.
64. தானென்ற நரைதிரைக ளற்றுப் போகும்
தாட்டிகமாய்ப் பகரம்பு தானே மின்னும்
நானேதான் சொல்லிவிட்டேன் ருத்தி ரததில்
நலமாக வாநசித்தி சுண்ணத்தி லாகும்

வானேது விண்ணேது நிறைந்த தங்கம்
வடிவாக வெல்லாமுங் கைக்கு ளாகும்
ஊனேது வுடலிறகு மயத்தின் போக்கு
உற்றுநீ பார்த்திடவே வுண்மை யானே.

வாதி முறைமை.

65. உண்மையாய் வழலைதொட்டு வாதம் பாரு
உற்றுநீ அபத்தினுட போக்கு மெத்த
கண்டபேர் தமக்குமே சொல்ல வேண்டாம்
கனிவாக வழலைபென்ற பேரைத தானும்
முண்டைநாய் ஞானிகன்போல் பிதற்று வார்கள்
முக்கியமாய் மருந்துகளைப் பார்த்தே மென்பார்
சண்டாள நிரவ்முடித்தைப் பார்க்கா தேயார்
தனித்துமே வாதிக்கு முறையி தானே.

66. ஆமேதா னூலில்லா வாதி மார்கள்
அடைவாகப் புலம்பிய நூல் பார்த்தே மென்று
நாமேதான் நூல்வளமை தெரியா தானே
நலமாகச் சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென் பார்கள்
வாமேதான் யுகமுனி நூலைல் லாம்பார்
வடிவாகச் சாஸ்திரத்தை மருணிப் பாரு
தாமேதான் பண்டிதத்தின் சித்தி பாரு
கருவான பூரணத்தின் நிலையைப் பாரே.
யுகமுனி சாஸ்திரக்கோவையைப் பார்த்தபின்
சகலமுஞ் சித்தியாமெனல்.

67. பாருமே வாதகாண் டத்தைப் பாரு
பதிவான கும்மியெல்லாம் பழக்கம் பாரு
நாருமே முன்காண்டம் பின்காண் டம்பார்
நலமான வாதவுலா தன்னைப் பாரு

காருமே பள்ளெல்லாம் பிரித்துப் பாரு
கருக்கிடையும் குறுக்கிடையும் கருவாய்த் தோன்
ஏருமே வழுததுபோல் நூல்க ளாகும் | தும்
இதமான நூலெல்லாம் பாரு பாரே.

68. பார்த்திடவே நூல்களெல்லாம் சித்தி தோன்றும்
பதிவாகச் சத்துருவு மித்துருவுந் தோன்றும்
காத்திடவே நூல்களிட மர்மம் தோன்றும்
கனிவாகச் சித்திதருங் கண்டு பாரு
நாத்திடவே யெல்லாமுந் சித்தி யாகும்
நாடினா லெந்நாளை நயந்து பாரு
வாத்திடவே சகல சித்தி யுடனே யாகும்
வடிவான சாஸ்திரத்தை யடுத்துப் பாரே.

69. பாருமே உலகத்தில் வாதம் பொய்யோ
பரிவான வழலைபொய்யோ பரிந்து கேளு
நாருமே சரக்குகள் தாம் பொய்யே யென்பார்
நலமான யோகமென்ன பொய்யே யென்பார்
நாருமே கைபாகம் தெரியா தானே
தண்மையாய்ச் சாஸ்திரங்கள் பொய்யென் பார்
ஏருமே விழுதானே யிதக்கப் பட்டு | கள்
இதமாகச் சேருகு மின்ப மானே.

70. ஆமேதான் சரக்குகளை வைத்து வைத்து
அடைவாகக் கைபாக மறியா தானே
வாமேதான் மயங்கியே யலைத்து லைத்து
வடிவாக நல்லவழி காணா தானே
போமேதான் புலம்பியே மாய்ந்து மாய்ந்து
பொல்லாத துரோகியாய் வைவா ரப்பா
தாமேதான் தபித்துமே யெங்கி நொந்து
தாட்டிகமாய் வைவார்கள் வாதி யோரே.

வாதிகள் ரசங்கட்டில் சகலமுங் சித்தியாமெனல்.

71. வாதிகள் காகவே யின்ன மொன்று
வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் வண்மை கேளு
நீதியா யிரதமது நெருப்பில் சின்னல்
கிலேக்குமே காயமது காயந் தானும்
நாதியாய் கிலேக்குமது காயந் தானும்
நலமாக நரைதிரைக ளற்றுப் போகும்
பாதிகொள் சடைமுடிநர் போலே யாகும்
பதிவாகப் பார்த்திடவே பலனு மாமே.
72. ஆமேதா நெல்லாமும் பார்த்துத் தேறி
யாடலாம் கோடிவித்தை யண்டந் தன்னில்
வாமேதா னுடலாங் கோடா கோடி
வடிவாக விதையிதில் வடிவு காணும்
நாமேதா கருக்கத்தி லெல்லாஞ் சொன்னேன்
நலமாக யுகிமுனி நூலைப் பாரு
தாமேதா நெல்லாமும் ஊலி லாகும்
தாட்டிகமாய்ப் பார்த்துணர வெல்லாஞ் சித்தே-
வேறு வழலை.
73. சித்தாக யின்னமொரு வழலை மார்க்கம்
செப்புகிறே னுலகத்தில் தேர்ந்து பாரு
முத்தான வழலையது கட்ட சாம்பல்
முனிவாகப் படிநாலு அளந்து கிட்டு
சத்தாகப் பாணியது யெட்டு கிட்டு
நலமாகப் பாணிதனில் கரைத்து நீயும்
சித்தாக நல்லெண்ணெய் படியி லேதான்
விதமாக விட்டுநீ வைத்தி டாயே.
- சை. வழலையில் அயவகைச்சத்து.
74. வைத்திடுவாய் பாலாக முறியு மட்டும்
வடிவாக முறிந்தபின்பு மார்க்கங் கேளு
நைத்திடுவாய் கௌரிபென்ற பாஷா ணந்தான்
நலமாகப் பலம்பத்து கரைத்து விட்டு

கைத்துமே கொதிக்கவைத்துப் பின்பு கேளு
கனிவாக அரப்பொடியும் பலமும் பத்து
நைத்துநீ வழலையிலே கொதிக்க வைத்து
நலமாக பொட்டவே காய்ச்சி டாயே.

75. காச்சிட்டுப் பின்புகான் குகையி லிட்டுக்
கனிவாக வருக்கிடவே யுருகி யாடும்
வாச்சிட்டு லெள்ளிபொன்போல் கண்ணிட் டாரும்
வடிவாகச் செப்புதா னெடையே சேர்த்துப்
பாச்சிட்டு உருக்கிடவே யுருகி யாடும்
பரிவாகக் கல்வத்தி னுடைத்துப் பின்பு
நாச்சிட்டுக் கெந்தியது முக்கா லிட்டு
நலமாகப் பொடித்துநீ பின்பு கேளே.

76. கேளுமே வழலையென்ற கைலந் தன்னில்
கெடியாகப் பொடித்துநீ போட்டுக் காய்ச்சி
நாளுமே ஒட்டவெரி குகையி லிட்டு
நலமாக வருக்கிடவே சத்து மாறும்
வாளுமே வெண்காரம் பாதி சேர்த்து
வடிவாகக் கல்வத்தி லிட்ட கைத்துப்
பாளுமே வில்லைத்தட்டிக் காயப் போட்டுப்
பதிவாகப் புடம்போட்டு எடுத்தி டாயே.

சை. அயவகைச் சத்தில் மிகுதாரச்சிங் சேர்ந்த
சித்தாரம்-வேதை

77. எடுத்துமே குகையிலிட் டிருக்கித் திரு
இதமாக லெள்ளிபொன்போல் கண்ணிட்டாடு
மடுத்துநீ புறம்பாக வைத்துக் கொண்டு
அடைவாக மிருதார சிங்க தானு
மடுத்துமே பலம்பத்து நறுக்கிக் கொண்டு
மயமாக அவ்வெடைக்குத் துருக கட்டி

நடுத்துமே அமுரிவிட் டரைத்து நீயும்
நலமாக வில்லைதட்டிக் காயப் போடே.

78. போடவே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
பொலிவாக வெடுத்துநீ சொல்லக் கேளு
ஆடவே முன்னுருக்கு மயத்தி லேதா
னடைவாக எடைசமமாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு
கடவே யமுரியா லரைத்து வில்லை
குணமாகச் செய்துநீ காயப் போடு
வாடவே பெரியபுடம் போட்டெ டுக்க
வடிவாகச் சிந்துர மாகுத் தானே.

79. ஆகுமே சிந்துர முருக்கம் பூப்போல்
அடைவாகத் தானிருக்குக் குகையி லிட்டு
வாகுமே காரத்தைக் கூட்டு ருக்கு
வடிவாகச் செம்பாகும் மார்க்க மெத்த
பாருமே செம்பொன்னு யிருக்கும் பாரு
பதிவாக இச்செம்பில் வேதை கோடி
தாருமே வெள்ளிதனில் நூற்றுக் கொன்று
தாக்கிடவே மாத்தாருர் தன்மை பாரே.

80. பாருமே வழியினு லெல்லா மாச்ச
பாதிவான கைபாகத் தாலே யாச்ச
நீருமே வழியென்ற எண்ணெய் கிட்டால்
சிதமாக வென்றுமில்லை யின்ப மாக
தாருமே தவிக்காதே காரம் பாரு
தாட்டிகமாய் வாதசித்தி கூணத்தி லாச்ச
பாருமே வாதவெள்ளக் கேணி யாச்ச
வளமான நூலறிய வெளிநி லாமே.

அப்பிரகச் சிந்துரம்.

81. ஆமேதான் தளுக்கில்லா அப்பிர கந்தா
னாதியா யின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
சாமேதா னப்பிரகம் பலமும் பத்து
நலமாக நலரிதம் பண்ணக் கேளு
வாமேதான் யிராமது பாதி யிட்டு
வளமாக இருஜாம மரைத்துப் பின்பு
சாமேதான் வெண்ணெய்போ லாகும் பாரு
சரியாகக் கலவத்தி லிட்டி டாயே.
82. இட்டுநீ மேல்முடி சிலை செய்து
இதமாகச் சூட்டடுப்பி லெரித்து நன்றாய்க்
கட்டுநீ பார்த்திடவே உயர வேறுங்
கணிவாகப் பதங்கமெல்லாஞ் சரண்டி வாங்கி
கட்டுமே தூரவைத் தடியில் நின்ற
நலமான அப்பிரகத் தனையெடுத்து
கட்டுமே கல்வத்தி லிட்டு நன்றாய்
மதியாக வெடியுப்பு மெடையே சேரே.
83. சேர்த்துநீ யிருஜாமம் வாழைப் பாலால்
சிறப்பாக வரைத்துநீ வில்லை தட்டிப்
பார்த்துநீ பெரியபுடம் போட்டெ டுத்துப்
பதிவாகத் திரும்பவுமே வெடியுப் புத்தான்
காத்துநீ வெடியுப்புச் சமனாய்ச் சேர்த்துக்
கணிவாக முன்பால லரைத்துக் கொண்டு
வாத்துநீ வில்லைதட்டிக் காயப் போடு
வடிவாகப் பெரியபுடம் போட்டி டாயே.
84. போட்டுநீ கல்வத்தி லிட்டுத் தானே
பொலிவாகப் பாணியது படிபண் டுக்குள்
பாட்டுமே விட்டுநீ யரைக்கத் தானும்
பதிவாக அப்பிரகம் தளுக்கு அற்று

காட்டுநீ அப்பிரகம் தன்னைப் பாரு
கனிவாக யிருக்குமது கண்டு பாரு
மூட்டிநீ தெளிவைத்தா னிறுத்துப் போட்டு
முனிவாக அப்பிரக மெடுத்துக் கொள்ளே.

85. எடுத்துநீ வாழையென்ற பாஸி னுல
இதமாக வரைத்துநீ வில்லை தட்டி
அடுத்துமே பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
அடைவாக வெடுத்திட்டு ஆண்மை கேளு
நடுத்துமே ஆலமாம் பழம்போ லாகும்
நலமாக வெடுத்துநீ தூர வைத்து
படுத்துநீ பின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
பதிவாக வெடியுப்புப் பலமும் பத்தே.

) வெடியுப்புத் திராவம் செய்து ரசம் பூர்க்க வைத்தே, ஐ-
அப்பிரகம் சேர்த்துச் சிந்துரம் செய்தல்.

86. பத்தாக நிறுத்துநீ சீனந் தானார்
பதிவாகப் பலமிருபத் தைந்த யாகும்
கொத்தாக இவையிரண்டும் பொடித்து வாகை
கனிவாக இட்டுநீ வாகை முடி
நத்தாகத் தீயெரிக்க முன்னீர் வீழும்
நலமாக வந்தநீர் தன்னைத் தள்ளு
வித்தாகப் பின்னீரை வாங்கி மைந்தா
விதமாக வைத்துநீ விரும்பி டாயே.

87. விரும்பியே குதமது சேரே யொன்று
விதமாகப் பிங்கானி விட்டுக் கேளு
அரும்பியே புகைநீரைச் சூதத் திட்டு
அடைவாகக் கதிர்தனிலே வைத்துப் போடு
நரும்பியே வெண்ணெய்போ லாகும் பாரு
நலமாக வெண்ணெயெல்லா மெடுத்துக் கொண்டு
திரும்பியே புகைநீரைக் கொஞ்சங் குத்து
கடியாகச் சூதமெல்லாம் பூத்து வாங்கே.

88. வாங்கியே பெடுத்துநீ சேரே யொன்று
வடிவாக முன்செய்த அப்பிர கந்தான்
தாங்கியே சேரொன்று நிறுத்துக் கல்வம்
தாட்டிகமா இட்டுநீ புகைநீர் குத்திப்
பாங்கியே பரைத்துநீ யுமினெ ருப்பில்
பதிவாக வறுத்துநீ பாகக் கேளு
தாங்கியே கட்டத்திவிட்டு மேனே முடித்
தன்மையா யடுப்புதனி வேத்தி டாயே.

89. ஏத்தியே கமலம்போல் தீயை முட்டு
இதமாக விருஜாம மெரித்துத் தீரு
தாத்தியே தீயாற்றி யெடுத்து நன்றாய்
நலமாகப் பிங்கானி விட்டுக் கேளு
வாத்தியே புகைநீரை யதிலே யூற்றி
வடிவாக உமினெருப்பில் வறுத்துப் போடு
சாத்தியே முருக்கம்பூப் போலே யாகும்
சரியாக முன்புபேர லெரித்தி டாயே.

90. எரித்திட்டு எடுத்துப்பார் முருக்கம் பூவாம்
இதமாக வைரவார்க்குப் பூசை பண்ணி
கரித்திட்டுச் செம்புதான் பத்து ருக்கு
நலமாக வொன்றுகொடு துக்கி நீயும்
வடித்துநீ பார்த்திடவே தங்கம் போலாம்
வடிவாகச் செம்பொன்னு யிருக்கு மப்பா
உருக்கிநீ வெள்ளிதனை யூதி நீயு
முறுதியாய் நாலாறு சேர்த்துக் கொள்ளே.

91. சேர்த்துநீ யுருக்கியே மாற்றைப் பாரு
செழுஞ்சுடராக் திருமேனி செவனைப் போலாம்
பார்த்துநீ எடுத்துப்பார் தங்க மாரு
பதிவாக உப்புக்கும் காலிக் கப்பா

காத்துமே யிறங்கிடும இதினை விற்று
நலமான வழியைப் படுத்துக் கூடு
மாத்துமே அப்பிரகந் தனில்பி ரந்த
மதயானை சத்தியுட நாதந் தானே,

92. சத்தியுட நாதமது அப்ரே கந்தான்
சரியான செம்பதுவுந் கட்டிப் போகும்
புத்தியாய் அப்ரேகந் சீந்து ரத்தைப்
புக்கிரீ வைத்துரசந் தன்னைக் கட்டி
நத்தியே வாதத்தைப் பார்த்துத் தேறு
நலமாகச் சொல்லிவிட்டேன் சிவனுக் கொப்பாய்
முத்தியா யிர்தநுல் தன்னைக் கண்டால்
முத்தியமாய் வாதமது ஏவல் தானே.

93. தானென்ற அப்ரேகந் சீந்து ரத்தைத்
தன்மையா யமிர்தசர்க் கையிலி தானே
வானென்று வுண்டிடவே காய சீர்தி
வடிவாக மேகரீ ரொல்லாம் பேரும்
கானென்ற பித்தமுதல் வாத மெல்லாம்
கடல்புக்கும் சுபயரோக மனைத்தும் போகும்
கானென்ற மகோதரமும் போகும் பாரு
நலமாக வெல்லாமுஞ் சித்தி யாமே.

அறிதாரச் சுன்னம்.

94. ஆமேதான் வெகுசுருக் கரிதாரச் சுன்னம்
அடைவாகச் சொல்லுகிறோம் அறிவுள்ளோர்க்கு
வாமேதான் வெடியுப்புப் பலமும் பத்து
வடிவாகப் பழம்புனியும் பலமு மைந்து
நாமேதா னிரண்டுமொன்று விடித்து கைய
நயமாக வில்லைதட்டி யடுப்பி விட்டு
வாமேதா னெரித்திடவே தீபி டித்து
வடிவாக வெளித்துப்பார் சுன்ன மாமே.

95. ஆமேதான் சுன்னத்தைக் கல்வத் திட்டு
அடைவாக வரைத்துரீ பனியில் வைக்க
சாமேதான் பலபலென ஜயரீ ராகும்
சரியாக ரீரொல்லா மிறத்துக் கொண்டு
பாமேதான் தானகமும் பலமும் பத்து
பதிவாக வளையலுப்பைக் கவசக் கட்டி
நாமேதான் கரியோட்டில் குமுற வாட்டி
நாடியே தண்ணீரிற் போட்டிடாயே

96. போட்டுமே பார்த்திடவே வளைய லுப்புப்
பொருமியே கரைந்துகிடும் தாள கத்தை
முட்டுரீ பார்த்திடவே சீந்து ரம்போல்
நலமாக விருக்குமது கல்வத் திட்டுக்
கட்டுரீ வெடியுப்பு ஜயரீ ராலே
குமுறுஅரை ஜாமமது கான்கு மாகும்
வாட்டுரீ வில்லைதட்டிக் காயப் போடு
வடிவாகக் கற்குன்னம் சட்டிபிட்டே.

97. இட்டுரீ வில்லைதனை யுள்ளே யிட்டு
இதமாக இருஜாமந் தியே ரித்து
முட்டுரீ பிரித்தெடுத்துக் கல்வத் திட்டு
முனிவாக வெடியுப்பு ஜயரீ ராலே
கட்டுரீ வில்லைதனை யரைத்துக் கட்டிக்
கனிவாகக் சுண்ணாம்புக் குள்ளே யிட்டுப்
பட்டுரீ புடம்போடு வில்லை தானும்
பதிவாகக் கருப்பாக விருக்கும் பாரே.

98. இருக்குமே வில்லைதனைக் கல்வத் திட்டு
இதமாக வெடியுப்பு ஜயரீ ராலே
பெருக்கவே யிருஜாம மரைத்து வில்லை
பிசகாதே பிடித்துரீ காய வைத்து
பெருக்கவே அகல்தனிலே சுன்ன மிட்டு
நேர்படிவே வைத்துரீ புடத்தைப் போடு

பெருக்கவே தாளகத்தான் கன்ன மாக்கும்
பேரான் கன்னத்தின் பெருமை கேளே.

99. கேளுமே துருசதுவும் நீறிப் போகும்
கெடியான சரக்கெல்லாம் கன்ன மாக்கும்
பாருமே போகாது தொந்த மேறும்
பதிவான சரக்கனைத்துங் கட்டும் கட்டும்
வாளுமே பெல்லாமுங் கண்டு தேரு
வடிவாக வெல்லாமுஞ் சித்தி மெத்த
தாளுமே துக்கவே பெல்லா தாலும்
தாட்டிகமாய்ப் பார்த்துநீ தன்மை காணே.

100. காணவே நோயெல்லாந் தீர்த்துப் போகும்
கனிவாகத் தாளகத்தின் கன்னத் தாலே
வாணவே வகைவிவா மாக வைத்து
வடிவாக யோகசித்தி வாத தெத்தி
நாணவே நாணறு மறுநு றும்பார்
நலமாகச் சூத்திரத்தை நலின்று பார்த்துத்
தோணவே கைபாக மாகச் செய்தால்
தொல்லுலகில் ரசவாதம் சித்தி தானே.

யுகிமுனி பூரணம்—100

முற்றுப் பெற்றது.

சென்னைக் கவிதனுள்ள அமிஞ்சிக்கரை. - சித்தவைத்
தியர் ஸ்ரீமத் G. சாம்பசிவம்பிள்ளை அவர்கள் கொடுத்த
சுத்தமான நூற்பிரதி ஒன்றுடன் சித்த ஆயுள்வேத வைத்
தியர்-செங்கல்பட்டு சாமிபார் C. இராஜரத்தின முதலிய
ரவர்களிடத்திலிருந்த வேறாண்டு நூற்பிரதிகளையும் ஒப்
பிட்டுப்பார்த்து இன்னல் அச்சியற்றப்பட்டது.

இந்நூற்பிரதி வேறு யாரிடத்திலேயுமிருக்குமாயின்
அவர்கள் பாடபேதங்களைப்போ - இந்நூலிலுள்ள தவறு
களைப்போ தயைசெய்து தெரிவிப்பார்களாயின், அடுத்த
பதிப்பில் அவை பிரகரிக்கப்படும்.

ம. ஷண்முக முதலியார்.

யுகிமுனி பூரணம்—100

விஷய அட்டவணை.

விஷயம்	பக்கம்
1. காப்பு	... 3
2. தூலபதேசக் கிரமம்	
3. வழலை	... 4
4. சவுக்கார வழலை	
5. சவுக்காரச் சுன்னத்தைத் துருசுக்குக் கவசமிட்டு துருசுச்சுன்னம் செய்து வேதையாட	... 5
6. சூதம் கட்டி வேதை	... 6
7. அயசுசெம்பு - கெத்தகத் தைலம்	
8. மருதார்க்கிச் சிந்தாரம்	
9. வழலைவரம் - வாதம் - முத்திராண்டம் பார்க்க கய சித்தியாகும்	
10. சவுக்கார வண்ணையால் வர்ணமுண்டாக்கு	
11. வாதியின் தன்மை	
12. நூல்பார்க்கச் சகலமுஞ் சித்தி	
13. அப்ரேகச் செம்பு	
14. அப்பிரகச்சத்துடனே மருதார்க்கிச்சேர்த்த சிந்தாரம்	
15. மேற்படி வேதை	
16. வெள்ளி வித்தை - சூதபாஷாணக் களக்கு	... 13
17. சினத் திராவகம்	
18. மேற்படியால் வெள்ளியம் கீர்வாங்க - தண்டோடு கினிஞ்சல் சேர்த்த சுன்னம்	... 14
19. வெடிப்புப்புச் சுன்னம்	... 16
20. வெடிப்புப்பு ஜயநீரால் தாளகச் சுன்னம்	... 17
21. மேற்படி தாளகச்சுன்னத்தால் துருசுச் சுன்னம்	... 18
22. மேற்படி துருசால் - தாளகச்சுன்னம் வேதை	
23. தாளகத் தங்கத்தால் கணபதிசெய்து பூஜிக்க	... 19
24. தாளகச் சுன்னத்தால் தாம்பிரச் சுன்னம் வேதை	
25. தாளகச் சுன்னத்தால் - தங்கச்சுன்னம் வேதை	... 20
26. மேற்படி தங்கச்சுன்னம் பலன்	... 21

27. வாதி முறைமை ... 22
28. யுகிமுனி சாஸ்திரக் கோவையைப் பார்த்தபின் சகல முஞ் சித்தியாம்
29. வாதிகள் சங்கட்டில் சகலமும் சித்தியாமெனல் ... 24
30. வேறு வழலை
31. மேற்படி வழலையில் அயவகைச் சத்தி
32. ஷே அயவகைச்சத்தில் மிருதாரிங்கி சேர்ந்த சித் தாரம் வேதை ... 25
33. அப்பிரகச் சிந்தாரம்
34. வெடியுப்புத் திராவகஞ்செய்து சசம் பூர்க்கவைத்தி, மேற்படி அப்பிரகம் சேர்த்துச் சிந்தாரம் செய்தல். ... 28
35. அரிதாரச் சுன்னம். ... 30

அ நிக் கை.

சென்னை, கோமளேசுவரன் கோயில், சந்திரபாறுவீதி 17 கொ. கட்டடத்தில் "சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை" ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. அதில், சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியர் செங்கல்பட்டு சாய்யார் C. இராஜரத்தின முதலியாரும் - டாக்டர் M. அறிவாகந்த முதலியாரும் (A. M. A. C.) சர்வ ரோகங்களுக்கும் தக்க மருந்து சாஸ்திரமுறையாய்ச் செய்து கொடுப்பார்கள். கோயாளிகள் கோரிலோ - கடித மூலமாகவோ தமது வியாதியின் கூறுபாடுகளைத் தெரிவித்து, தக்க மருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மருந்துகளின் விலை விராப்படி இன்னுலின் கடைசெப்பக்கத் தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மங்கலம்-ஷண்முக முதலியார்,
சொந்தக்காரர்.

உ
யுகிமுனிவர் அருளிய
க ரி ச ல் - 151.

இ த
சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியர்
செங்கல்பட்டு சுவாமியார்

C. இராஜரத்தின முதலியார்
அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

மங்கலம் - ஷண்முக முதலியாரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை,
அம்பாலிலாச புத்தகசாலை.

1928

பதிப்புரிமை பெற்றது.

பூகிமுனிவர் அருளிச்செய்த

கரிசல் - 151.

காப்பு.

திருவி லுயர்த்தோர் தேடியுங் காண
அருவுந் வான ஆதியே காப்பு. 1

திருவள ருலகில்
கருவினி லுதித்தோர்
வருவினை யகற்றும்
கரிமுகன் துணையே. 2

ஆதி யந்த றடுவில் நிறைந்த
சோதியே யென்றன் தொடர்பவ மகற்ற
நீதியா யொற்றைக் கொம்புடன் வந்த
கோதிலா வைங்கரன் குணகழல் காப்பே. 3

காப்டெனவே யென்குருவா மகத்தீசர் பாதம்
கருணையுள்ள மஜேஸ்வரத்தின் பாதம் போற்றித்
தாப்பான வாலைநிர் வாணி பாதம்

தவம்பெற்ற புஜண்டர்முதல் பெரியோர் பாதம்
கோப்பான சப்தரிஷி பாதம் போற்றிக்
கூறுவேன் தாயெனக்குக் குணமாய்ச் சொன்ன
வாப்பான உலகிலுள்ள மானி டர்க்கு

வரும்வினைகள் திருதற்கு வசனித் தாளே. 4

வசனித்த னுல்தனக்குப் பேர்தான் கேட்டேன்

வாமிசுவ காமிதிரி குனி நீனி
நிசமாக நாதனுரை செய்த வண்ணம்
நீமகனே கேளென்று நிமினி சொல்வாள்

கசடற்ற கரிசலென்று நாமந் தந்து
கடவுளர்தா மெனக்குரைத்தார் கருணை கூர்ந்து
பிசகில்லா னுனக்குரைத்தேன் யுகி யப்பா
பேருகில் பெரும்பிரம நிலையி னில்லே. 5

நிலையினில் லென்று நிமலி யுரைக்கவும்
கலைதெரிந் தென்குரு கருணையின் மிகுதியால்
அலைவிலா வெண்பா அருங்கலி விருத்தமும்
மலைவிலாச் சரிகவி வசனித்தேன் கரிசலே. 6

கரிசலிலே லேகியங்கள் சிந்து ரங்கள்
கனமான சுண்ணமுடன் களங்கு பற்பம்
நேரிசலிலா மாத்திரைக டைல மெண்ணெய்
நேரிழைமார் கர்ப்பக்கோ ளகன்றே போடப்
பரிசனமார் தம்பணத்தின் குனிகை யோடும்
பாங்கான ஆண்பெண்ணுக் கிமெ ருந்தும்
வரிசையுடன் வியாதிகட்டுத் தருதியாக | னேன். 7
மானிலத்தில் பண்டிதர்தாம் பிழைக்கச் சொன்

பிழைக்க வென்று சொன்னதுவு முலகத் தோரைப்
பேரின்ப வாழ்வில்மனம் பெலக்க வென்று
தழைக்கவே சிவஞானவை ராக்ய மோங்கிச்
சதாநித்யம் பெரியோர்கள் தாள்ப ணிந்து
புழைக்கையோன் அருள்பெற்றுத் தலமுந் தாண்டிப்
புவனைபரா சுத்திபுட னருளும் பெற்றுத்
தழைத்திடவே பண்டிதம்செய் தவனி யெங்கும்
தான்பெருகப் பேர்வாங்கிப் பிழைத்தி டாயே. 8

பிழைத்திடவே சொன்னநிலை தன்னை விட்டுப்
பேதையர்மேல் மையல்கொண்டு பினத்தி டாதே
அழைத்திடவே வைத்தியனென் றுலகி னுன்னை
அவனியுள்ளோர் கொண்டாடிப் பேர்தான் பெற்றுத்

தழைத்திடவே உலகிலுள்ள மனிதர்க் கெல்லாம்
தான்வந்த வியாதிகளைத் தலைகெட் டோடச்
செழித்திடவே ஜெயகம்பம் நாட்டி வெற்றி
செய்துகொடி கட்டிப்பண் டிதம்செய் வாயே. 9

வாய்ச்சாலம் பேசுவதி லொன்று மில்லை
வாதிமக னுனாலே வைத்யஞ் செய்வான்
பேய்போலே யலைபாதே மௌனமாகிப்
பெரியோரைப் பணிந்துமவ ரருளைப் பெற்றுத்
நாயான மனோன்மணியைப் பணிந்து போற்றித்
தந்தையாஞ் சதாசிவுத்தி னருளும் பெற்று
ஓயாமல் வாசிமனக் குதிரை பேறி
உலகமென்ற அண்டமெல்லாம் சுற்றிப் பாரே. 10

பாரென்று சொல்லிவிட்டே னறிவுள் னோனே
பார்ப்பதுதன் மனமடங்கப் பார்க்க வேண்டும்
காரென்ற மேகம்போற் கருணை கூர்ந்து
கடாட்சித்த குருவருட்குப் பாத்ர னுவாய்
தேருதற்கு வழிகாட்டும் வேதத் தன்னைத்
திடம்பெறவே மனதுறுதி யாகக் கொண்டு
சார்பென்ற அநிசத்தை யுண்டு தேறிச்
சாயுஜ்ய பதம்பெறவே சாததைப் பாரே. 11

சரமென்றால் ரவிமதியாஞ் சுழினை முன்றும்
தானறிந்து சோடசத்தை ரவியில் சேர்த்துப்
பரபரப்பாய்த் துரிதமுடன் பழக்கஞ் செய்து
பாழ்போகா வண்ணம்ரோ கணியை யுண்டால்
நேராக முன்றுமுந்தன் வசமே யாகும்
நிலைத்ததடா முப்பூவின் மறைப்பெல் லாந்தான்
காரான முப்பூவும் வழலைப் போக்கும்
கருமான முள்ளவெல்லாம் கைமேற் காணே. 12

காணலாம் வாசிவச மானால் மைந்தா
கனமான உபாசமும் சாக்கெல் லாந்தான்

தோணவே யுள்விழியால் றோக்கும் போது
சொன்னபடி கேட்டுனக்குத் தொழில்கள் செய்யும்
விண்ணு மாயையாலா னவமே பிஞ்சி
விண்ணைப்போ லலையாதே விழலா காத்தே
கோனாக வுண்மனியி லிருந்து வாழும்
குருபரனை யறிந்துகொண்டு கோபந் தன்னே. 13

கோபத்தா லிறந்தவர்கள் கோடா கோடி
கொடுமைகொண் டலைத்தவர்கள் கோடா கோடி
பாபத்தால் வருங்கொடுமை தனைக்கா னுமல்
படுபாவி மாய்கைதனில் பட்டார் கோடி
தாகத்தால் காணல்தனை நீரொன் றெண்ணித்
தவித்தலைத் த மான்போலச் சரவர வண்ணம்
பாபத்தை வேரறுக்க வழியைக் காட்டும்
பரமகுரு பாதத்தைக் கதியென் றெண்ணே. 14

எண்ணியே யுடல்பொரு ளாவி மூன்றும்
ஏகமன தாயவர்க்குத் தத்தஞ் செய்து
கண்ணியனாய்க் கரிசலுட பொருளைக் கேட்டுக்
கருவறிந்து பொருள்வெறித்து கருத்தா யுண்ணிப்
பண்ணியதோர் மருந்துகட்குச் சாபந் தீர்த்துப்
பழவினையி னிலையறிந்து பரிசா ரஞ்செய்
தெண்ணியதோ ரொண்ணமெல்லாம் பரித மாசு
இயம்புகின்றேன் பஞ்சகுக மெழுநாதி தானே. 15

பஞ்சகுக மெழுது.

ஆதியாய் வேதாந்தப் பொருளாய் நின்ற
அன்பான மதேஹஸ்வரனைப் பணிந்து போற்றிச்
சோதியாய் விளங்குகின்ற ஆந்தான் பாதம்
துணையாகக் கருத்திலவைத்துத் துன்பம் நீங்க
நீதியாய்ப் பெரியோர்கள் பாதம் போற்றி
நினைவுதனில் மறவாமல் கருக்க மாசு

வாதியென்று பேரெடுத்து வந்தோர்க்குக் கெல்லாம்
வசனித்தே னகிழ்தமொன்று வசனித் தேனே. 16
வசமான வாண்குறியும் வராகன் ரெண்டு
வகையான நட்சத்திரம் வராகன் ரெண்டு
எசமானும் வராகன்ரெண்டு சிந்தாரம் ரெண்டு
இனிரெண்டு ஏகவைத்துக் காண்டி யிட்டு
சசமான நெருஞ்சியின்சார் முருங்கைப் பூச்சார்
நாரியின்பா லிம்மூன்றும் கருங்கக் கிண்டி
நிசமாக வரைக்கமெழு காகும் பாரு
நியமமுட னெடுத்தனைப் பூசை பண்ணே. 17

பண்ணவே கணபதிக்கும் மஹேஸ்வ ரிக்கும்
பாங்காகப் பூசைசெய்து தொழுது கொண்டு
என்னமோ வென்றுசொல்லி யேங்க வேண்டாம்
இதமான பஞ்சாச மெழுது தன்னை
உன்னிதமாய்ச் சித்தநொல்லா மொளித்தா ரப்பா
ஒகோகோ வதன்பெருமை யென்ன சொல்வேன்
சன்னியென்ற பதின்மூன்று மிதன்பேர் சொல்லத்
தலைகாட்டா தோடும்பார் கூணத்தில் தானே. 18
அநுபானம்.

பாரப்பா அநுபானக் கூறக் கேளு
பாங்குபெறக் கலசப்பால் கொடுத்த யானால்
நோப்பா சன்னிபதின் மூன்றந் தீரும்
நேரில்லாத் தோஷமெழுந் தீரும் பாரு
சாரப்பா யிடுவமுதல் சார்த மாசும்
சகலசரம் கிட்டோடும் தப்பா தப்பா
கூரப்பா சிஷ்யனென்று வந்தா னனால்
கூறுவாய் தீர்முடர்க் கிந்தி டாதே. 19
ஆமப்பா வஜ்ரவல்லிக் கியாழந் தன்னில்
அப்பனே குன்மமது வெட்டுந் தீரும்

கைமப்பா திதாமுலக்-கியாழர் தன்னில்
மைந்தனை ரூபமுதல் முடக்கு வாயு
கேமப்பா கொத்தியோ டகையாப் பெல்லாம்
வெருகறுக்கு மிளகுபோடி தன்னிற் கொள்ள
காமப்பா கொல்லிவிட்டோ மென்று கொல்லி
நவகோடி சித்த ரெள்ள மெச்சினாரே. 20.

மெச்சினா ரவிழ்தயிதை யுண்ட பேர்க்கு
வேதனைக ளில்லையப்பா வுலகிற் றானே
கச்சிதமா பொருபுறத்தி னின்ற வாயு
கனமான கால்கைக ண்ச்ச வாயு
உச்சிதமாய் மார்கோய்குண் டலியின் வாயு
ஒருபக்கம் ரூபவது ஒன்ப துந்தான்
அச்சுமறப் பயந்தோடு மூலகிற் றானே
அருளினோம் வேதமுனி பன்பாய்க் கேளே. 21

கேளப்பா வலிப்பைத்துர் திருந் தீரும்
கேடியான நாகிகா பீட வாயு
கேளப்பா வெள்ளுள்ளி கைலத் தன்னில்
விதமான பணவெடைதான் கொடுத்தா யானால்
கோளப்பா பதமசன்னி தொண்ணூற் றுறும்
கொடியசன்னி பிறவலிப்பு தோஷத் தீரும்
காளப்பா அதுபாண மறிந்து செய்தால்
காடாது பில்லிவஞ்ச நயந்து பாடு. 22

நயந்துபார் தூதுவனைக் கியாழர் தன்னில்
நன்றாகப் பத்துநாள் கொடுத்தா யானால்
நயந்துபார் காசமொடு மேல்க வசம்
நலமான உப்பிசங்க ளினை ரோகம்
வியந்துபார் விக்கலொடு கக்கல் முர்ச்சை
விதவிதமாய் ரத்தமொடு பித்த காசம்
நயந்துபார் மந்தர காச மெல்லாம்
காடாது கபவாத தோஷத் தானே. 23

தாமனைத் திப்பிலிதே துள்ளே கொண்டால்
தவறாத வன்ருகடி பதினெண் குட்டம்
காமனைத் துண்டுகூ கிரத்தி ரூப
கைகண்ட நோய்களெலாம் கழன்றே போகும்
வாடுனைத் தவைத்தியர்க்காய்ச் கொன்னோ மப்பா
மைந்தனே யிம்முறைதான் மடைபர்க் காசா
காடுனைத் துணாவமே பேச வேண்டாம்
கானிலத்தி லிதையிந்த மெழுக தாமே. 24

தலைமுழுக - பஞ்சமூல கற்பம்.

மிருகமதம் பித்தமணி வேம்புதிரி பலாதி
கரியநிறம் பாலரைத்துக் காய்ச்சி-கிரசினி
விண்கற்ப முண்டு விஷமானோர்க் கெல்லாம்
நண்கற்ப மென்றே நலில். 25

இராஜபேதி மெழுகு.

ஆமருந் தப்பு ஆதிவஜ்ஜ் ராயுதமும்
சாரு மரிசஞ் சமன்முன்றும்-நீரும்
அரைத்து மணிமணியாக ஆனசிக விருத்தத்
துரைத்தனவி ரோசனமார் துதி. 26

லிஷபேதி ஜன்னிதோஷங்களுக்கு மெழுகு.

கிரக்குமாண்குறி சிவன்விந்து வெற்றிசெறி பவனும்
அரன்புகைக் கேற்றவனல் தீபமாகு மிவ்வைவரையும்
சரிபாகமே யளிக்கோளாக் கல்லிவாட்டித் தந்திடநல்
அரவார்கடிவிஷம் பேதியும் வாதமருஞ் சன்னியே. 27

திரிபுரை சிக்குறம்.

ஆகாசம் நட்சத்திரம் ஆதிசுந் தூரமுன்றும்
சாகாரோமஞ் சற்றித் தானதின்மேல்-வாகான
வத்திரைகற்றி வயசட்டி நீதுவைத்துப்
பத்திரமா யெண்ணெய் படி. 28

படிவிட்டுப் பொட்டனத்தில் பக்குவமாய்த் தீபமிடத்
கடிதா யெரித்தடங்குக் கண்டு - துடியான

சத்திகல்வம் பொடித்துச் சுயதேனி லுண்பவர்க்குச்
சத்திவலி சுரநோய்போர் தான். 29

விதவையைக் கூடிப் பிள்ளியில்லா திருக்க.
விருன *முதலிவித்து கழஞ்சு நாலு
விழுதுபட வேயரைத்து வெல்லக் கூட்டிச்
சேராத குதகத்தின் மூன்று நாளும்
செயலுடனே விழுங்கிவிட மலடி யாவாள்
துரான விபசாரி னுலிழந் தோர்க்குச்
சொன்னதல்லால் மறறோர்க்குச் சொன்னால் பாவம்
பேரான மங்கையர்க டமக்குக் கேளு
மாணம்வரை குழுவியில்லை மனத்திற் காணே. 30

பஞ்சராக் குளிகை.
பிரிதிவப்பு தேயு பெலவாயு வாகாயம்
கரியபஞ்ச பூத சாக்குவகை - நிறைசமமாய்
மிளகு சிறுகரை மேல்தோன்றி விட்டகைத்து
நலமல்லி பிரமாண நாட்டு. 31

நாட்டி நிழல்காய்ந்து நாரணிபூசை புரிந்து
தாட்டிக வெட்டை சுரநோய்தாம் - பூட்டிடவே
பத்தியமோ வில்லை பாலன்ன முண்பார்க்குச்
சத்திபஞ்ச பூதமிது தான். 32

பஞ்சராக் சுன்னம்.
நாதமின்று வன்னி நட்சத்திரம் னைரியமும்
ஒதுமைந்துஞ் சத்தித் தோர்நிறையாய்-நாதமது
ஒன்றுகுஞ் சேடமரை யொழுங்காய் நிறுத்தரைத்து
நன்றாய்ப் பூமறைப்பில் நடு. 33

நடுவாய்ப் புடங்கோழி நற்சில் காய்த்திட்டு
வடுவினுயர் வெள்ளை மாசுணமாம் - முடிவான
எல்லா வியாதியும்போ மேகாத தொன்றில்லை
நல்லாய் பஞ்சாரம் நாட்டு. 34

* காசுருக்குவித்து என்ற ஒருபிரதியி லிருக்கின்றது.

பட்டுக் கறுப்பு-ரச்சிந்தாரம்.

நாதமொன்று விந்து முக்கால் எல்லவெள்ளை தானரையாம்
விதமா முத்தெண்ணெய் மெழுதருட்டி—ஒதுசித்தர்
மூலமரைத் தப்பி முழுப்பட்டுசுற்றி சுன்னச்
சிலைசுற்றி மண்பொதித்து செய். 35

செய்காயிற் துமியில்வைத்துச் செய்பரை நாளுமெரித்து
ஐயமில்லாது பொடித்து யாவர்க்கு—மெய்யான
அதுபானங் கண்டறிக்க நோய்போ மகலும்
மனுக்கறுப்பு தீரும் தீ. 36

வெடியுப்புச் சிந்தாரம்.

ஒரைந்து கப்ப லோதுபடை ராஜனுப்பு
காரகுகை யிட்டிதக் கனசிவப்பாம்—பாரின் நோய்
வலிவார்தி நீர்க்குத்தல் வல்பிணியா வுத்தீரும்
பலிசெய்வெடி சிந்தாரம் பண். 37

கருவங்க சிந்தாரம்.

குகையிருந்த கப்பலகைக் குண்டுசட்டி யிட்டுருக்கி
வகையாலம் விழுதுகட்டி வறுத்தெடுத்து—மிகவதின்சார்
வார்த்தரைத்துப் பில்லைசெய்து வாருமுழுப் புடமிடவே
கார்வங்கச் சிந்தாரங் காண். 38

காணுமிதை யுண்ணக் கைகால் வெடிகறுப்பு
தோணுந்தேகப் படர்ச்சுகிதோல் மேகம்—ராணமுற்று
இருந்த திசைசொல்லா தோடுமிதை யுண்டிடவே
பொருந்து பத்யமில்லை பூண். 39

விந்துநாத சிந்தாரம்.

விந்துநாத மிரண்டுவிதஞ் சமனரைத் தெடுத்திப்
பந்தமிரு நோம் பசுவெண்ணெய்—தொத்தமுண்ண
வந்தவெட்டை மேகம் வளர்நீர்க்குத் தல்விலகும்
விந்துசிந்து ரம்மிதுவா மேல். 40

சூதவாத சிந்தாரம்.

வஞ்சக நாற்றஞ்சமமாய் வாகாக் குகையி லிட்டுக்
கொஞ்சமேன்முடிக்கொடுத் துத—மிஞ்சுகிலா
சிவயமாஞ் சிந்தாரமதைச் சிழ்வெட்டை சூலரணம்
கவிப்பான நோய்க்கீந்து காண். 41

வீரச்ச கற்பூரம் தங்கம்.

நட்சத்திரம் பலமும் இரவுதிரம் பலமெடுத்துப்
புட்சகுண்ம கோடாலி பருகுகைக்குள்—குடிவைத்து
மணவிட்டு மேல்முடி மாகவசஞ் செய்தெரிக்கத்
தினமரையு மாகித் திற. 42

திறந்துபன்றி ரோமத்தால் சிந்தா துரைபெடுத்து
அறவெல்லந் தன்னிலதி வாயு—பாபரக்கும்
மேகவரிப் புண்குலை மேல்மறப்பு வாயுமுதல்
சாகயிடை காட்டுஞ் சரம். 43

வெடிசாரச் சுண்ணம்.

படிகம் கெடிபலமாம் பகர்கிரக சாரம்மொண்டு
துடிநாற் பலமதனைத் தொந்தித்து—மடிதுணுக்கிக்
கலசமிட்டுக் காய்ந்துமுழக் காஷ்டமிட் டெடுக்க
நல்லசுண்ண மாகு நனி. 44

நனியாமிச் சுண்ணத்தால் நாடாரோய் கேளும்
தனிகு தகக்கட்டி தாளாது—பனியதுபோல்
இனிவாரா தோடு மிதுகாணீ ரைப்பிரிக்கும்
கனியான சுண்ணமிது கல். 45

வீரக்கருவங்கக் களிம்பு.

மீனுட்சி மைத்தன்மேல் கடுங்கப்பல் சமமாய்த்
தானுள் வன்றகுந்தன் நெய்தன்னில்—தேன்போல்
பாகமதா பரைத்துப் படர்தா மரைரணத்தில்
சாதவிடு பாரிதைச் சரி. 46

சகல ரணநோய்க்குத் திரி.

ஆகாயம் நட்சத்திரம் ஆகவிரண் டஞ்சமனாய்
வாகாவா வின்சிருதம் வார்த்தரைத்துப்—பாகான
மெழுகுசிலை யிறறடவித் தீபம்நோக் கிடவே
அழுகுநோய் பேய்ப்போ மறி. 47

அண்டநோய் தீர.

நல்லவளைப் பூண்டு நறுக்கிச் சரிபாகம் [லரிய
வல்லதென் மூன்றுமொன்றாய் வர்கலந்து—சொல்
அண்டநோ யாளர்க் கப்பினினுட் டிக்கொடுக்க
கண்டவுடன் சுருங்குமிதைக் காண். 48

சர்வநோய்க்கும் ரசசிந்துரம்.

சூதமொன்று நாதமரை சோர்ந்தகக் காலாம்
வீதமிது வாய்திறுத்து வென்றகல்வம்—நாதமிட்டுப்
பூதகத்தை விட்டுப் பாலகீர் விட்டரைத்துப்
பூதபிங்கா னிட்டிவை போற்று. 49

போற்றிய சூதம்விட்டுப் பிங்கான்மேல் முடி
காற்றிரவி காய்த்துகண் சட்டி—ஆற்றமணல்
ஓட்டுமேற் பார்த்தெரிநய யெரிநான்கு சாமமதை
விட்டுப்பார் சிந்தாரம் வின். 50

வின்மேகசூலை வெட்டை கபக் கிரந்தி
குண்புண் விரைவாயு கோதையால்—பண்ணுகின்ற
விர்தநஷ்டந் தீரும் வேண்டுபதய மில்லை
தந்திடுநல் ரத்தவிர்த்தி தான். 51

தானுள் சிந்தாரம் தங்கமா மேனி
ஞானநாதம் பேராகு நாளிலத்தில்—கோனா
காயத்தான் கற்பம் காணாது நோய்களுநெய்
நேயதே விருநோ நேர். 52

இரச சிந்தாரம்.

சூரன்பா லிங்கம் பூரம் விரடை
தீரவோட்டுக் கார்தம் செயமிளகு—திராமதூரம்
இப்முன்றும் விரடை இரண்டும் இட்டைமத்தன்சார்
தம்குகையாய்ச் செய்து தனி. 53

தனியா யிதனாட்குதம் தாக்குவிரடை ரெண்டு
இனிக்கவசமேழு மெடுத்த நன்றாய்—முனியாயல்
முழப்புடத்தில் வைத்தெடுக்க முன்குகைக்குள் குதம்
அழகன்ன மாரு மெடு. 54

எடுத்தரசம் பத்து விதமொன்று சுன்னமிட்டுக்
கொடுத்துதப் பூர்க்குந் குறையாது—எடுத்துருக்க
இரசவெள்ளி யூற்றுயர்வா மின்னம்பல நோய்க்குத்
திரமா யிரியெடை தின். 55

திண்ணை சுன்னம் தீர்க்கும்வாயு மேகம்
நண்ணக் குலைவலிரோய் நாடாது—கண்ணை
பரீட்சைபார் முன்னில் பவிக்குக் குருவருளால்
அரிகுன்ன மாமிதை யறி. 56

வேறு ரச சிந்தாரம்.

சூதசுந்தாரம் விரடை சூரனுங்கால் விரடை
பேதமிலாச் சுத்தித்துப் பேணியரை—வாதவலி
வாய்வெண் பதம்போம் வாரிப் பசியெடுக்கும்
தீயுநோய் யாவுமிது தின். 57

சொர்ணசார சிந்தாரம்.

கஞ்சுதம் வெண்டி வகையோர் பலமாய்க்
களளமிலா துருக்கிக் கலந்திரண்டும்—நல்லகல்வம்
இட்டு வஜ்ஜிரச்சா ரிழைக்கவ நீதமுமாம்
வட்டுருட்டிப் பார்த்தலம்பி வை. 58

வைப்பூரம் சூரன் மாசினம் சாரம்
நையாவும் சேர நாட்டியரை—மைசீசா

சீலைபத்து செய்சேர்த் தடைத்துவாய் திறந்து
வேலைசட்டி மீதுமணல் வேய். 59

வேய்வாய் சிசாரடுவில் வேண்டிவை மணலாயிட்டு
ஆய்வாய் கழுத்தடிமண் னாகலிட்டு—நேயமுடன்
சாமநாலு மெரிக்கத் தங்கம்போல் பஞ்சவர்ணம்
ஏமசிக் தூர மெடு. 60

எடுத்தெந்த நோய்க்கு மிடைபூறில் லாமால்
கொடுநெய் தேன்வெண்ணெய் குணமறிந்து—படுநோய்கள்
சொவனசாரமென்று சொன்னாரென் குரு முருகன்
வர்க்கிக் தூரமாம் வகை. 61

வீரச் சுன்னம்.

சூரன்குத னிரண்டும் சூழவேற சமமாய்ச்
சேரப் பொடித்தகலில் சேரவைத்துப் பார்த்தவசம்
செய்தடுப்பேற் றித்திபஞ் சேரவைத்துப் பார்த்தவசம்
கைதனத்திற் சுன்னமெடு காண். 62

காண்கருப் புட்டி கவசம திட்டுக்கைத்
தோனாது வாயுதொல் மேயுட—விண்ண
தூர்நோயா வந்திரும் தூயகன்ன மாமிதவும்
கருவாளி யானால் காண். 63

வெடியுப்புக் கட்டுக் சுன்னம்.

வெடியொன்று படியவரையாய் வெந்தவாய்
கெடிகெடியாய் மும்முறைகெ னித்துருக்கிவைப்பான்
தங்கநிற மாம்பதத்தில் தாண்டாய்த் தகலுற்ற
பங்கமிலா தந்தமதாம் பார். 64

பாராண தந்தம்போல் பளிங்கான லிக்கட்டை
சேருநீ கடைப்புடனே தெனிலிட—வாய்
எல்லா மகலுமினி யதபாசம் மறிந்தான்
பொல்வாத நோயோடுமிப் பூ. 65

தாளக சித்நூரம்.

ஓதகம்போ லொளிமிருந்த சுவாச காச

மோடுதற்குச் சித்நூர முரைக்கக் கேளு
பாதகத்தைத் தினம்பொடித்து வயச்சட்டி யிட்டுப்

பாருநீ சுகதுக்கப் பச்சிலைச்சார் பெய்து
சாதகமா யுலையிட்டுச் சார்கருங்கத் தேய்க்கச்

சாமிருக னுருள்தன்னூற் றளதளேன வருகும்
தீதகலப் பலகைதனி விட்டுநன்றாய்ப் பொடித்துத்
தீங்குள்ள காசமெலாம் திருகா ளீயே. 66

திரிநட்சத்திர பதங்கம்.

மும்மகர மெற்சண்ணம் முடிவா மிடைநிரதம்
கொம்மைமுலை மாதேவி குழன்முடிப்பூ— சிம்மம்
தலைநாலுங் கட்டித் தான்கவசஞ் செய்துலர்த்தி
நிலைநீயின் மேலெடுக்க நீர். 67

நீறின சுன்னமின்னம் நீட்டித்தி யைந்துதரம்
வாரியெடுத் தெரிக்கமா சுன்னமாய்—தேரியுண்
பாலர்முதல் சகல பாட்டனோ யாவுமினி
காலன்கால் கிட்டாது காண். 68

தையிய நட்சத்திரக் கட்டு.

சூரன்பூர மிரண்டுஞ் சுக்கரைத் தெழுவகையாய்ச்
சீர்கவசஞ் செய்தீபஞ் சேர்வட்டி—பாரசத்த
கேட்டவுடன் வேறு கெடிகவச மிப்படியே
வாட்டியெழு தாம்பார்த்து வை. 69

வைகட்டா மித்தை வாகறுபா னம்மறிந்து
கைகுழந்தை யாவார்க்கும் கண்டிழைக்க—கையுநோய்
சட்டிசுட்ட கையதுபோல் சாருநீநீங் கியனோய்
அட்டியிலா தோடு மறி. 70

வெள்வங்கக் குரு.

ஆகாயம் நட்சத்திரம் ஆகிய காடிகாரம்
வாகாய் திறைசரியா யிவைபொடித்துத்—தீக்காய்ந்த
சட்டியில் மணலிட்டுச் சாரியதன் மேல்மருந்து
அட்டியிலாச் சிலைசெய் தறி. 71

அறிந்தடுப்பி லோர்சாமம் அழைதெய்து வேறுசட்டி
புரிலவண மிட்டதன்மேல்பொடிவைத்துச்—சரிசாமம்
இப்படிமுன் றம்மடக்கேற் றியெடுக்க வங்கமதில்
கைப்பிடிபத் தொன்றியக் காண். 72

காணும் வங்கம்பத்தில் கட்டிச்சுன்ன மொன்றியத்
தோணுமக்குவெள்ளி மாற்றெட்டாம் சோர்வில்லை—காருங்
குருமுறை தப்பாது குணமாகச் செய்பவர்க்கு [காண்
வறுமையிலை நன்மையில்வாழ் வான். 73

சீன நட்சத்திர பஸ்பம்.

நீர்க்குத்தல் வெட்டை சிலையில்லா தோடுதற்குப்
பார்ப்பாடிகம் நட்சத்திரம் பகர்ச்சமமாம்—நேரான
ஆவெண் ணையிலரைத் தங்கியொடு ஜாண்புடமாம்
நீவெண்ணெய் லுண்டிடுவாய் கேர். 74

குதவஞ்சக சித்நூரம்.

குதசித்நூ ரம்பலமாம் சொத்தயிர் பஞ்சமமாம்
பேதமறச் சுத்திசெய்து பேணிகல்வம்—சாதகமாய்ப்
பொடித்துநெய் தேனிலுண்ணப் பொல்லாவாய் மலத்தை
இடித்துப் பசியுண்டா மிது. 75

வெள்ளி சித்நூரம்.

இரசித சித்நூர மின்புற்றுக் கேண்மின்
நிராசூபா யெடைவெள்ளி நீயெடுத்து—அறவுருக்கிக்
குடுக்கைசெய்து சூதமலம் கொண்டடை தமரிட்டு
இடுவெய்க் கம்பியிதன்மே லீ. 76

நவா யதிற்கட்டி யிடுநாதஞ் சேர்பொடித்து
மாகுடத்தன் மத்தியிட்டு வாகதன்மேல்—தாவாமல்
மேற்குருக்கை கம்பியிட்டு மேற்கவசஞ் செய்தடுப்பில்
காலறிந்தோர் சாமமெறி காண். 77

காணுமிர சதிக்குடுக்கை கண்டொள்ளாச் சிந்தூரம்
பூண வலிழ்த்தெடுத்துப் பூசித்துத்—தோணுகின்ற
நோய்விலகுந் தேக நோவாது ரத்தவிர்த்தி
வாய்க்கினிது கற்பமிதாம் வை. 78

திரிசூதப் புகை.

சிந்தூரம் பூரம் செயருரன் விரடைசமன்
பந்து புரமெரித்தான் பாலிலரை—தந்துரவி
காட்டிப் பொடியெடுத்துக் காண்புளி பரணியவல்
வாட்டிபுகை கரணங்காட்ட வை. 79

வைப்பா ரண்டப்புற்று வகைகெட்ட யோனிப்புற்று
நைமூலப் பவுத்திரமு நாணிடுமே—மையலினால்
வந்தவெட்டை கிரந்திமாறி விடுமில் மலாபுகை
தந்தகுந னடிமலரைச் சார். 80

சர்வவிஷ ஜன்னிபேய்க்கு ஆக்கிராணம்.

கண்டனைகட் டந்நிறைக்குக் காணுஞ் சிவப்புக்காவி
ரெண்டையு மொன்றாய்ப் பொடித்து—மண்டைசுற்றும்
பித்தவிடஞ் சன்னிபிரமை பேச்சடங்கிச் சொக்கும்பேய்
கத்தவிடும் தேள்விடம்போங் காண். 81

பேய் நோயுண்டாகக் குளிகை.

நாபிகொளரி வெள்ளை நாடரிச்சுக் காஞ்சுன்னம்
பாபினிலை சமனாய்ப் பார்த்த—னிலைச்சார்
விட்டரைநீ குளிகைமணி வீதமிடு பகையாளி
கெட்டவர்க் கிடுகொடு கேள். 82

கேளாமது முதலாய்க் கேலியுரை பலநோயும்
வானாயுத குடலை வாட்டுமது—கோனான

நிலியின்வோர் கியாமும் நீட்ட வியாதியிலை
கலிகொடா தார்க்குக் கொடு. 83

நீரிழிவுண்டாக்கு மீடு.

நீரிழிவுண் டாக்க நீபார் காட்டோணை
பார்த்திலையைச் சாணிக்குள் பஸ்மித்துச்—சீர்மறந்த
போக்கிய நீரிழிவாம் பேதிக்கு முடல்பற்பம்
ஆர்க்கிய நோய்போ மறி. 84

கருவங்கச் சிந்தூர பற்பமுறை.

திருவாகத் தேகமது செப்பக்கேள் பஸ்பமொன்று
கருவங்கச் சிந்தூரம் கண்டெடுத்து—குருபஸ்பம்
இரண்டும் புகைநீரா லினியகல்வத் தரைத்து
இரண்டோட்டிற் சிலைசெய் திரம். 85

திரமாய் முழப்புடத்தில் தீதில்லா வெண்ணீராம்
உரமாய்ப் பொடித்தெடுத் துள்ளருந்—பான்பூசை
செய்நோய் பேய்மேகம் திசைவிட்டகன்றுவிடும்
கைகண்ட பஸ்பமிது காண். 86

காணும்வெட்டை பாண்டு கால்பிடிப்பு கிராணிரத்தம்
நாணுரண்டு மேகநற் கிரந்தி—பிணலிங்கப்
புற்று யோனிப்புற்றுப் பெண்ணு னிருவர்க்கும்
சுத்தகரு வங்கபற்பம் சொல். 87

கருவங்கச் சுன்னம்.

ஒரைந்து கற்பமது உறுதியா மிக்காயம்
நேரடிவிட்டைப் பழச்சார் நேரைத்துத்—கார்வங்கம்
தகட்டிந்பூசு முழத்தின் தக்கபுட மிடச்சுன்னம்
செகசிற்றே ரண்டகன்னஞ் சேர். 88

சேர்த்திரண் டொன்றாக்கி ஜெயநீரால் மையவரைத்து
வார்காசெடை கனமாய் மாலில்லைசெய்—நீர்காய்ந்து
முழப்புடமிட் டெடுசுன்னம் மூர்க்கவியாதி விலகும்
பழந்தேகம் பாலியமாம் பார். 89

ஆலாத்தி கற்பூர வைப்பு.

ஆலாத்தி கற்பூர மிதினைவப்பு வகைவிவரம்
பாரோழாந் காய்ச்சல் வெடியுப்பு பலமெட்டாம்—கேர்துடன்
பாதியிட் டிரண்டுமொன்றாய்ப் பாரித் தரைமூங்கிற்
சாதிசூழலி லடைத்துச் சார். 90

சாலினெல் வைத்ததற்குள் தலைமூடி யோர் திங்கள்
பாலித் ததைப்பார்க்கப் பக்குவமாம்—சோலியலா
வாதலித்தை யாஞ்சூடம் வைப்பறிந்தோரின் வருகை
பாதகமெல் லாந்திரும் பார். 91

கருவங்க பற்பம்.

கருவங்க பற்பங்கா னிப்போ துரைப்பேன்
கருவங்க மொன்றற்குக் கால்சாரம்—குருகன்னி
நீர்விட் டரைத்தப்பி நீன்கவச முழப்புடமாய்
கர்வங்க மதையெடுத்துக் கொள். 92

கொள்குரு நீர்விட்டுக் கோதில்லிசா சத்துவெட்டிச்
சொல்லிரண்டு மாட்டியரைத் தேர்க்காசாய்—விக்கிசெய்து
காய்ந்துமுழப் புடமிடவே காகினியி னேய்விக்கும்
தேய்ந்தவுடல் கர்ப்பவனு தேர். 93

தேள்விடந்தீர் ஐயநீர்.

கண்டன் கற்பூரம் சமன்கல்வ மதிற்பொடித்து
கொண்டுநல்ல நீர்விட்டுக் குதுக்கியதை—அண்டைகூட்டும்
தேள்விடத்தின் வாயில் தெரிந்தோர் துளிகைவிட
ஆள்கிரிப்பான் பார்த்தே யற். 94

பூரபற்பச் கன்னம்.

நட்சத்திரம் சூதம் காசண்டன் ஒன்றரைக்கால்
பட்சிஜயநீரா லரைத்துப் பார்துகைவை—சிச்சயமாய்
மென்னு திப்புகையை மேலாகா மற்கனலில்
கொள்ளுர பற்பயிதைக் கொள். 95

கொள்வாயு புண்வெட்டை கொடிய கிரந்திருளை
நல்லதேக வெள்ளைரண நாடாது—கொள்ளுமுன்னே
நோய்விட் டகன்றுவிடு நோயிலாப் பூரம்
தாயென்பார் மிக்கோர் தனி. 96

மேற்படி பற்பம்.

சூதனரை விரன்கால் சொல்பூர மொன்று
நீதஜய நீராட்டிக் கெடிகுகைவை—சாதகமாய்
வைபுகையா தூதி மறுத்தக் கினியில்வை
கைபாகம் வெள்ளைவருங் காண். 97

காணவிதை யுண்பார்க்குக் கால்பிடிப்பு வெட்டை
தோணுங் கிரந்திபுண் தூரம்போம்—பூணரிய
பாண்டார்க்குக் கொடுக்கப் பத்தியமே யிங்கிலை
ஞாலம்புகழ் பூரபல்பம் நாட்டு. 98

நீரிழிவு.

தெங்கின்பாளை வாழைப்பூ சினத்தமாதாளை பாதிரி
வேர், பொங்குமுலைப்பால் புடமிட்டுப் புதியாவிமையம்
மேல்தூவி, செங்கண்சிவந்த விதியாரே தேன்னிட்டருந்த
வல்லீரேல், அங்கங்கெடுத்த நீரிழிவு மன்றேதீரும் கண்
மரே. 99

வீர சிந்தாரம்.

பாறைஸ் பட்டசுப்பும் பாகமிடை தைரியமும்
கார்கன்னி கலசப்பால் காட்டியரை—சீர்சிறமும்
பவளமிதற் கொவ்வா பதனமா யுண்ணேயும்
திவலையிலா தோடுந் திடம். 100

அயக்காந்த மெழுது.

மங்களமா பயமெழுகை மகிழ்வாய்க் கேளும்
மணிதருக்கு விடயமிஞ்சி ரத்தம் குன்றித்
தங்கமலக் தீய்த்து வயிற்றுலாவி யுண்டாதித்
தணிவதற்குச் சாக்குவகை சமமாய்க் கேளு

அங்கியிட்ட எணவதுவும் அதன்தாயி வர்ரு
 னழகுமிகு திரிகடுகு திரிப லாதி
 பங்கமிலாக் கோக்கனிச்சார் ரெண்டு சாமம்
 பதியவரை வகைக்குபதம் பலமாம் பாரே. 101

பாரேரி பின்னறும் பொடித்தெடுத்துப்
 பாக்குகருப் புட்டிமுட்டிச் சமமாய்ச் சேர்த்துச்
 சாரேரி நிறையவிட்டுக் குழைத்து எண்ணெய்
 சரிபடிகால் விட்டெரிக்க மெழுகாம் கல்ல
 வாரேரி பூசித்துக் கழற்சி விதம்
 வார்மிசுந்துண் பார்க்குப்பத் தியமே யில்லை
 மாறாகல் மனச்சுடரோன் கிரை சேர்க்க
 வாயுமுதற் தீர்ந்திரத்த வடிவாம் பாரே. 102

பட்சவாத முதல் சகல வாய்விற்றும் மருந்து.
 விதிபிறந்த பதியதனைக் கண்டெடுத்துப்
 பினரிசமன் கூட்டியிள ரீர்விட்டரைத்து
 முதிர்முளரி வித்தெனவே யுண்டை செய்
 துரைக்கவினி யதுபான வுண்மை கேளு
 ததியுரையா முன்பதியி லுரைத்தா யாகில்
 தக்கதொரு பெருவாயு பட்சவாதம்
 பதியைவிட்டு நரம்பெல்லா முறுக்க மேறிப்
 பண்டுபோல் நடைகொடுக்கும் பரிட்சைச் பாரே.

பால் சந்திரோதய மாத்திரை.
 சாந்தரிப்பகை பொறிபூரம் தோடைகடை யாதி
 சாந்தமொன்றது அரையது முன்றது சம்பிரம்
 தேர்ந்தரைத்திடு மணியள வாகுமித னுமம்
 சாந்த சந்திரோதயமிது வழல்நோய் தரியாதே. 104

காளி எண்ணெய்.

வாதாடுங்காளி வல்லாரைக் கண்ணிபும் வறுத்தமுத்தும்
 தோதாடுநெய்யு மிளரீரும் பாலும் குமரியன்னம்

போதாடுதடைச் சமம்பூரஞ் சமாதில் போட்டருந்தச்
 சூதாடும் வெட்டைகண் மாந்தமேகத் தொலைத்திடுமே.

அஷ்டபாலக குரணம்.

இனியெடு நரம்புடன் மடந்தைமதி டங்கண் மினத்
 துடன் கருஞ்சீரகம், இன்பமுட னெவ்வொரு வகைக்கு
 வெரு வராகனடை யிடமான தந்தியதிலே, தனிமெடு
 இரண்டின் வராகனடை தகர்த்திடி துள்செய் ததில்,
 தகா துவர்ப்புக்கா யிரட்டிப்பு சேர்த்திட்டுத் தானரை
 யிரண்டுசாமம், கனியெனப் படர்பொடி யதுபான மதுவ
 தில் கண்டுகொண் டேயருந்து, கனமான மலஜலம் கபகாச
 மீளையும் கதித்திடு வாதங்களும், பனிமேக மூவேழ மறு
 பத்து நான்குசரம் பாலர்க்கு வறநோய்களும், பறக்குமே
 பொடியிது அஷ்டபாலக குரணமெனப் பண்டிதர்க்கருள்
 செய்ததே. 106

குறிப்பு :-

இனி - சூதம். நரம்பு - கந்தகம். மடந்தை - தாரம்.
 டங்கண் - வெங்காரம். மதி - இந்துப்பு.
 தந்தி - வாளம். துவர் - கடுக்காய்.

பஞ்சசூத உப்பு.

உப்பில் பஞ்சசூத முறைக்கக் கேளு
 தப்பில் வெடிகரி கல்லுதானிந்து—அப்புரீர்
 ஐந்தாம் பிருதிவப்பு ஆனதேய்வாய் விண்ஏற
 சொந்தமுடன் கண்டறிந்து சொல். 107

முப்பு ஜெயரீர்.

கார ஜெயரீர் கைபாகமாய்க் கூறுவேன்
 நாரம் பனிரெண்டுபடி நற்பூரீர்—சேர்ந்திறைகேள்
 இரண்டரையாஞ் சீன மெழிற்சிப்பிச் கன்னமிவை
 குறிசே ரென்றேகால் குணம். 108

குணமாய் மூன்றும் பொடித்துக் கொண்டுமெரி
இளஞ்சிறுநீர் குடிவிட்டு ட்ரைத்துக்—கண்டியி
புடமுன்று நாளிருத்திப் பின்னெடுக்க வேகொதிக்கும்
திடங்கார ஐயநீராந் தினம். 109

திண்ணை விச்சயநீர் தேகந்திண்டிற் புண்ணும்
வண்ணை விதின்பரீட்சை வகையமுக்கை—கண்ணாகப்
போட்டெடுக்கத் தின்றுவிடும் பூதசரக் கானவெல்லாம்
சீட்டுமு நெண்ணெய்நீங்கு நீர். 110

நவலோக மாறண மெழுது.

நாதம்சூதம் சாரம் நல்லவெள்ளை சீனம்மெடி
தீதில் வீரம்பூரம் தெரிந்தெட்டும்—ஒதுகிறை
சமமாகச் சம்பிரச் சாற்றிலரை மெழுகாய்
எமனாகும் லோக மிடு. 111

இடுலோகஞ் சமன்மெழுகை யேற்றித் தகட்டிற்சூதி
நடுமுழப் புடமிடவே நவலோகம்—படுபற்பம்
கெந்திசுமன் வீரங்கள் கெணிதபழச் சாற்றில்முழம்
முத்திபுட மிடப்பற்ப மாம். 112

உண்டால் சகலவித முறுநோய் வும்விலகும்
கண்டா ரதிசயிப்பார் காயமது—நன்றாகும்
பத்தியமே யில்லை பாலர்முதல் ரத்தமுண்டாம்
சுத்திபற்பம் தேகபற்பஞ் சொல். 113

லோகமாறண கன்னம்.

அறவுமண் கனின்நாதம் அரவித்து மடைபன்னாங்கம்
ஒருபதம் பதமரைக்கா லொன்றதாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
வருகும்கோ ளரிமுன்னீரில் வார்த்தரைத் திட்டெயில்லை
எருவினில் புடத்தைப்போட் டெடுத்திடச் சன்னமாமே.

ஆகுமிப் படியேவங்கம் அயமுதல் லோகமெல்லாம்
மேலாகுமே நீறதாகும் பொன்னிதில் விளைபுஞ்சொன்னேன்

பாகமாய்ச் சுருக்கறித்து பாங்கதாய்ச் சுத்தித்தோர்க்குத்
தாகமாய் ரோகநீங்கித் தயிரியல் கற்பமாமே. 115

அறுவகை சங்கத் திராவகம்.

பொட்டிலும் வணையலுப்பு பொருந்திய சேனக்காரம்
இட்டமாய் வெங்காரந்தா னியல்லவாச் சாரமெத்தும்
கட்டளை யாகச்சேர்த்துத் கருதியே மயேந்திரத்தின்
திட்டமாய் வடிக்கச்சங்கத் திராவக மீதென்பாரே. 116

மகாசங்கத் திராவகம்.

வெடிமதி சுர்மம்சாரம் விடமன்ன பேதிரீனி
படிசூழ் நாதநீறும் பலம்பொறி காரமீதோ
டரிதிரி யுபயம்எகம் ஐயரைக்காலோ ரையங்கால்
பதவுரைக் கர்ல்முன்றேகம் மறைபொடி படுவதாக
அதைவளை கடமுத்து அதில்வற மைந்தோ டாறு
இடைவெணி தைலமாரு மிவைவரும் வாறுபோல
தாமதில் நீர்க்கஞ்சோறும் தனித்தனி லோகம்நாறு
உரமுட னீரதாரு முபாகம் நீற்ப்போகும்
மார்வளி அஷ்டகுன்மம் வனியொடு மேகஞ் சங்கம்
நீரினி லனைக்கொடி போகங்கள் நீங்குந்தாமே. 117

பாண்டு, மகோதரம், வீக்கம், கீர்க்கட்டு இவற்றிற்கு
சலமஞ்சரி சித்திரம்.

சலமஞ்சரி முறைதேன் சண்டைவெடி நான்குபலம்
கல்சார் மதஞ்சத்து கார்தமயம்—நல்கெந்தி
காரஞ்சீனஞ் சாரம் கற்காவி சங்குபொடி
பார்விரடை பிரண்டு பார். 118

பார்பொடி யுருக்குப் பாகமதில் கட்டிவிட்டுச்
சார்பயிஞ்சி தேன்வெல்லத் தனிநகை—நேரிடையாய்த்
காக்கு இருநோர் தங்காது பாண்டுவர்க்கம்
விக்கமுதல் திரும் விரும்பு. 119

அயலீர தசாங்க சிந்தூரம்.

கரியலோகத் தயிரியம் காண்த சங்கமுடன்
அரிய சிந்தூர மறிசுகனி—கரியுலகு
பலமொன்று மீனாட்சி பட்சமுள்ள மைந்தனென்று
கருகுமரி நீராற் கரை. 120

கரையவரைத் தேரவியிற் காய்ந்துகண் சட்டிதனில்
முறையாய்ப் புகையடங்க முன்வறுத்து—வுறவரைத்து
எடுக்கச் சிந்தூரமா யிதைப்புகித் தினிகேள்
கொடுகடுகு திரிபலாதி கொள். 121

கொள்வால் மிளகொடு ரோகணி தந்தி
விள்வா யதிமதுரம் விரடைவகை—அள்ளிடித்துச்
சூரணத்தில் கோகணிச்சார் சூட்டியரை பொருளார்
காரண சிந்தூரங் கல. 122

கலக்கு முறைகேள் கணபடைசூ ரணம்பத்து
கலசிக் தூரமொன்று கலந்தரைத்து—நிலைபுகித்
துலகில்பல வாய்வுமுடல் விஷபாண்டு குண்மம்
குலைகுலைத்து போம்பார் குணம். 123

குணமாம்பத் தியமில்லை கசாமல் பிணியுண்ணக்
குணமாய் மலசலவோய்க் கூடகலும்—பணவெடைதேன்
கூட்டியுண்ண ரத்தவிர்த்தி கூடுந்தாது பலமாம்
நாட்டியமண் டலமுண் கரை. 124

கரையாவும் வாராது நற்றேகம் தான்கனகம்
முறையிருநே ரமுமுண்டு முனையில்வரத்—திரையகன்று
மால்மகனாய் வாழ்வாய் மாட்சிமைபா யிவ்வுலகில்
கால்பலமாம் போகமுண்டு காண். 125

வீரச் சுன்னம்.

எழுதாதி யம்பலத்தைக் கலசஞ் செய்து
எழுதிலைந்து புத்தத்தி னடுவே வைத்துப்

யழுத்தின்பு மீனாட்சி மைந்தன் தன்னைப்
பாய்ச்சிவிட்டு மேல்சட்டி கொண்டு மூடு
வழுத்துவென்றோம் கடுங்காரச் சுன்ன மாச்சு
மாசிலத்தில் முப்புருகு விதற்கேடல்ல
அழுத்திவிடா ஞானிமகன் செய்வான் பாரு
தொண்டை, கட்டுஞ் சிலேத்துமகோய் தொலையுமன்றே.

இத்துவண்ண மெழுது.

வித்துவித்து சிந்தூராதமொடு வீரமானகொயி
மால்தேவியும், வெள்ளைசிங்கி கட்சத்திரம்பகரும் விது
மாண்குறியு மெட்டின், சொந்தமான முருகன்புராண
மரிதூபதீபமது ச்மனெடை, சுத்தியாவதிலை பாருபாருபரி
சுத்தமான கலுவத்திலை, சிந்தைகொண்டு பதினாஞ்சு
மொன்றுபடச் சேர்த்தரைத்துவிடு தூளதாய்ச், சீக்கிரத்தி
விருகாதாமதனை சேருகாதகருத் தையிலமாய், முத்தவிட்டு
மொரு சாமகாதுமரை போதுமாமெழு துளந்ததாய், மோச
மின்றிப் பணவெல்லமாகபெற ஒக்குபத்தியமு மில்லையே.

இல்லையிலைகப் வாதசந்திர மெட்டுகாசமொடு ஞா
டமும், ஏறுகின்றவிரை வாதசுனை வினதேவடிவட்ட
குண்மமும், சொல்லுகின்றதொரு மாரடைப்புரை குதகத
தொடு மகோதாம், சோகைமஞ்சட் காமாசைத்திவயிற்
ஞெல்லிப்போக்கொடு பவுத்திரம், கண்ணைப்பு குலைவனி
கொத்திபுரை கண்டமாசைல் தாரையில், கண்டநீரிழிவு
குத்தலானமுறிற் காசரோகமுத லானவும், எல்லையிட்டெழு
கடல்கடந்துவினி என்னபாடுபடு மறிகிலேன், இத்துவண்ண
மெழு குகத்தாளுமுடி சென்னலாகுமிஃ துண்மைமே.

உண்மையுண்மை தாயுரைத்த வுறுதிதன்னைப் பாடா .

உறந்தோர் சாக்குகட்டு முரியகத்தி கேளதை
தன்மைபாண தில்லைதன்னில் காணுரைத்தேன் முன்னமே
வண்மைதன்னை நீயறிந்து வனிவுதன்னி யுறவதாய்

நன்மையாகச் சேர்த்ததாகக் கல்லசாஸ்தி ரங்கனாய்
எண்ணமிட்டுக் கவனிக்கொள்ள நிம்மனத்து செய்துகொ
கண்ணமிட்ட சன்வர்போல எண்ணமிட்டுப் பற்றிசிற்றும்|
விண்ணப்பட்டு வியாதிபெல்லா மெய்யாகிட்டு ஒடுமே.

ஒடுதற்குத் தாயைப்போற்றி யுன்னகத்திற் பூசுசெய்
வாடிடாதே யப்பனே மனதுள்ளே பணிந்துகொண்டு
பாடுபட்ட மெழுகன்தப் பகரும்போது பத்தியம்
பகருகின்ற கடுகுமஞ்சள் மச்சம்வற்றல் திலகஞ்சுப்
சாடுபிரம பத்திரம் சனியன்மையை மதுவொடு
போதுகீக்கி நீயருந்தப் பிணிகளா அழன்றதுவி
கடுகிட்டுப் போனஜீவன் மீண்டுவிடத் துடல்புகும்
தோடணிந்த விசம்புதம் தொண்டுசெய்து கண்டுகொள்.

கண்டுகண்டு தேருதற் காகான் வேண்டும்
பண்டுசெய்த கல்லிணையு மீன வேண்டும்
பண்பான ராசியொடு விரகம் வேண்டும்
தொண்டுசெய்து பெரியோரைப் பணியவேண்டும்
கண்டுகண்டு நேசத்தை நீக்க வேண்டும்
வண்டுநிதர் குழல்மாத வாலாம்பிகைப் பெண்
வாஞ்சையற்று நீதவங்கள் பண்ணு பண்ணே. 131

திரிமூர்த்தி தீபம்.

பண்ணிப்பார் மாமாததின் படிசுக் கேளு
பலமொன்றும் கடிதடத்துக் கிறைவனவ் வாறு
கண்ணிழந்த பகவானும் புஜண்ட ரோசை
கத்திவெட்டுக் காரணந்த விடையே ருகன்
எண்ணியே பகம்பாலில் மூன்றாந் தம்பி
எடுத்துக்கொள் பலமொன்றாய்ச் சேர்த்த காதத்துப்
புண்ணியமாய்த் திரிமூர்த்தி தீபக் காட்டில்
போகாத நோயெல்லாம் போகும் பாரே. 132

நோய்போக இன்னமொரு வீரக் கேளு
தனுக்கமாய்த் திரிமூர்த்தி தீபம் போடு
காய்மாறிக் கனிந்தபழம் போலே யப்பா
கசடறவே நோய்களையுஞ் சண்ணுஞ் சண்ணும்
தாய்ப்பாசிக் கானுத சேவைப் டிபாலத்
தளர்ந்துவிடும் நோயினுட வலிவு தானும்
பேய்பூதம் பிழ்விழுதம் சகல ரோகம்
புகைபட்டாள் போருமடா கண்டு தேரே. 133

ஐலதோஷங்களுக்கு வெங்கா மாத்திரை.
வெண்பலித்திடு டங்கனத்தரை வேகபூரிப் தேமாய்ப்
பெண்ணுரைத்திட ரக்கரித்திவம் பேசுமுந்திப் திரட்டியாம்
கண்கவர்ந்திடு கிருசகண்டமகாகடியமட கிறை சுட்கமாய்ச்
சண்ணுமேகா வாததோஷமல சகலரோச அஜ்ஜனியாக்காமே.

கேசரிக்காய் லேகியம்.

ஆதிசிவன் வேதன்விஷ்ணு ஐவர்பதம் போற்றி
மேலியெனை வின்றெடுத்த மேன்மையான்—சோதிமபம்
அம்பிகைபாள் பாதமதை யன்பாய்த் துதித்தேத்தி
நம்புமோர் லேகியத்தை காட்டக்கேள்—வம்பிண்ண
பம்பிகைபாள் தன்னுடை பருக்கனியிற் சரளும்
நம்பிக்கை யாய்ப்பிழிந்து காட்டக்கேள்—சம்பிரமதாய்க்
கண்டம் வடிகட்டிச் கல்பிஷமெல் வம்போக்கித்
தாண்டவபூர் சர்க்கரையைத் தான்கலந்து—ஐந்துபலம்
வலிய அடுப்பெற்றி வகைஜாதி போர் கிறகால்
சனியாம லேபாதி தான்கமைத்துப்—பொலிவான
கடையின் சர்க்கரைக் கணக்கா யுகைக்கக்கேள்
படியிதுளோர் கொண்டாடும் பார்மினகு—துடியாக
நத்தி சகிரண்டும் கடும் பலமாகும்
பொற்கோஷ்டம் சுக்கு புகழ்பெரிப—சுற்றம்
திப்பிஷியுந் தானிசமுஞ் சேர்ப்பாய் வகைக்குவகை
தப்பிதமே பில்லமத் சாற்றக்கேள்—திக்கெனவே

விராகனெடை யாமேவுஞ் சாதிக்கா யதுவும்
 வாறு யுரைத்தபடி வாங்கியே—வேதம்
 ஜாதிபத் திரியுஞ் சமசமமாய் வாங்கிப்
 பொன்போல் வறுத்தனைப் பொடிசெய்து—அலைதனில்
 வடிகட்டிக் கொண்டு வைத்துமது சச்சரக்கைத்
 தனியாக வேபொடித்துத் தான்கட்டித்—துடிபாகப்
 பாகதனிற் றுவிப் பற்றும் லேகெண்டி.
 வேகமுடன் கீழிறக்கி வெண்சாஸா—நெய்யதனைத்
 தாகமா யைந்துபலம் தான்விட்டுக் கிண்டியதைக்
 வேலமென் றெண்ணுதே கேள்மகனே—ஒதுகிறேன்
 ஆதிவித் தேஸ்வரர்க்கு மம்பிகைககுஞ் சண்முகற்கும்
 நீதியாய்ப் பூசையது நீசெய்து—சத்தியமாய்ப்
 பாக்கள விருநேரம் பண்பாகக் கொண்டுவர
 நோக்கிக்கெல்லும் வியாதிதனை றுகாக்கேள்-சாக்கியமாய்ப்
 பித்தமது காற்பதும்போம் பெலத்த சிராணியும்போம்
 பத்தமில்லாச் சோகை பறந்தோடும்—சித்தர்களின்
 பாதம் வணங்கிப் பகர்ந்தே னுலகோர்க்குச்
 சாதகமாய்ப் பண்டிதர்கள் தாம்பிழைக்க—ஒதியதோர்
 லேகெய்த்தின் பெருமை கோயாளியே புனர்கான்
 சாதகமாய்க் கண்டு செய்வாய் தான்.

135

ஞானவிர்த்தி.

பண்ணுவது பெரியோர்க்குப் பாதபூசை
 பரிவாகச் செய்தவர்கள் மனம்பூ ரித்துக்
 கண்ணல்மொழி மாதமையா ளருளுண் டாகக்
 கருணையுட னவர்களுப தேசம் பெற்றுச்
 சொன்னமொழி தவறாம னிலையி னின்ற
 குட்சாதி குட்சமெல்லாஞ் சுருதி யாய்ந்து
 விண்ணவர்கள் கொண்டாடப் போகத் துற்று
 வேதார்த நாயகியை விரைவில் காணே.

136

காணவென்றால் வாசிவச மாக வேண்டும்
 காலினியிற் தலங்களைல்லாம் காண வேண்டும்
 தோனாத குட்சமெல்லாந் தோன வேண்டும்
 சொன்னதுபோல் வாசினொழில் செய்ப வேண்டும்
 காணும் வின்பதுன்பஞ் சரிபென், நெண்ணி
 நானிலத்தோ ருணைக்கண்டால் மதிப்பு மெய்தக்
 கோணமல் ஞானமது கொழுந்தோடிப் படரும்
 கோதைபர்மே லாகைவிட்டுக் குருபாண காடே. 137

காடுவது மொருமனதாய் நடனஞ் செய்யும்
 நாயகத்தை நன்னினைவாய் நாடி யேதான்
 காடுன்றும் விடென்று மலைக் கொன்றும்
 கழிந்திகள் கனைதோறும் தலங்க் கொன்றும்
 பாடுபட்டு மனமலைச்சல்பட் டோல வேண்டாம்
 பாழ்மனதை யோர்மனதாய் நிலையில் வைத்துக்
 கடுகனைச் சமந்தலைக்கும் பாம காதன்
 குருபாண பனுதினமும் கூர்ந்து நோக்கே. 138

நோக்கியித்த வுடலுயிரை யறிந்தா யாகில்
 நொடிக்குமுன்னே யஷ்டசித்தி கைக்குள் ஞானம்
 பாக்கியவான் நீயாவாய்ப் பாழு மாவாய்
 பத்தர்முத்தர் சித்தகாரும் பார்ப்பா யோகம்
 வாக்கில்வரும் பொருளெல்லாம் திரம தாகும்
 மனவாக்குக் கெட்டா மெனனம்வாய்க்கு மாய்கை
 நீக்கியுன்னைக் கண்டாலும் விலகி யோடும்
 நிராதாரப் பெருவெளியாம் விண்ணைப் பாரே. 139

விண்ணென்ற லகாரமடா மேலிப் பாரு
 விளங்குபஞ்ச பூதமதி லொடுக்கம் பாரு
 மண்காற்று நெருப்புசலம் வெளியோ டைத்தும்
 மாயூதம் தனியாகத் தொண்ணூற் றுறும்
 திண்ணமுடன் கருவிகர னாதி பெல்லாம்
 தேவர்முதல் மானிடர்க்குஞ் சேர்த்தொன் றாகும்

நன்னயமா யிருவர்க்கு முடல்வித்தி பாசம்
நான்சொல்வேன் விவரமதை பறித்து கொள்ளே. 140

கொள்ளவே ஸ்தூலமென்றுஞ் சூட்சு மென்றும்
கடாவார் சாஸ்திரங்கள் குணம்பே ருதக்
களளமில்லாச் சூட்சுபுடல் தேவர் தேகம்
கனமான ஸ்தூலபுடல் மனிதர் தேகம்
விள்ளவென்றால் தத்துவனால் பரிசேர நித்து
வேதாந்த ஆசாண படுத்துக் கேட்டால்
தெள்ளமுதம் போலவவர் தெளிவாய்ச் சொல்விச்
சிந்தைதனி லுள்ளவெல்லார் தெரிவிப் பாடு. 141

தெரிந்துகொண் டதன்வழியிற் செலுத்திச் சிந்தை
கிடம்பெற்று மௌனமுற்றுத் தேசி பேறிச்
சரிபென்று மதிபதனை ரவியிற்சேர்த்துச்
சாயுஜ்ய பதமறியத் தவவேடம் பூண்டு
நரிதந்திரம் பரிவேகம் ஈயந்து கொண்டு
நாராசமென்ற மேல்வாசல் வழியைக் கண்டு
தரியலர்க ளென்றபகை வேரைக் கெல்லித்
தாய்பதத்தை பெந்நாளும் தனித்துப் போற்றே. 142

தனித்திருவென் றுனக்குரைத்தேன் மகனை கேளு
சங்கைநங்கை யற்றுமனம் தனிவே ருமுக்
கனிரசம்போ லினித்தறிவை மேலே நோக்குக்
கசடுற்ற தத்துவத்தைவே ரறுத்துக் கிழாய்ப்
புனிதமுள்ள வறிவதின்சொல் மனமதுதான் கேட்கப்
போதத்து அவிவேகப் பூட்டதனை யுடைத்திப்
பணிபறக்கும் வாறதுபோல் மனச்செயலைக் கெடுத்துப்
பருதியென விவேகமதைப் பாலித்துப் பணியே. 143

ஞானம்—சீவவாக்ஷியம்.

பணியபூசை செய்யுமென்ற பான்மைபய யறித்திலிர்
கணியவே மனதுருகிக் காணவேணு மறிவதைத்

நினியவே திடத்துடன் சிவனைபறிந்த வேகாமிட்டுச்
சனியனான மாய்கையும் தலைதெரிந்த ஒடுமே. 144

ஒடுமே வினைகனெல்லா முடலிட்டு அப்புறம்
காடுமே சுற்றிசுற்றிக் கண்கலக்கப் படுவதென்
விடுவிட்டு வெனியருத விமலிபை பறியிரால்
பாடுபட்ட கூரியும்கை பறிதமென்ற காணுமே. 145

காணலாகுந் தாயையும் கருத்தையுள் ளிருத்தினால்
பூணலாகு மஷ்டசித்தி பொன்னுலக போகமும்
தோணலாகு மஷ்டதிக்கு சோடச திகைகளும்
வேணலாப முங்கிடைக்கும் மெல்லியுசை கேளுமே. 146

சத்தியபூசைச் சக்கரம்.

கேள்டா வென்றாயார் பூசை தானும்
கேவலமே யல்லவடா கெட்டி கெட்டி
காளடா வறுகோணம் கணக்காய்க் கீறி
நன்மைபெற வநின்மேலே வட்ட மிட்டுச்
கூடா பதினாறு இதழு மிட்டுச்
சொருசுபெற வறுகோண மத்தி தன்னில்
வேனெரித்த கிரம்போலைக் கோண மிட்டு
விதமாக மேல்வளைப மிதழ்பனிரொன் டாமே. 147

கூமடா ஐங்கோண மத்தி தன்னில்
அடைவாக வட்டமிட்டுத் திரிகோண மிட்டு
காமடா திரிகோண மையக் தன்னில்
நலம்பெறவே விரிதிட்டு ஏகம் போட்டுத்
தாமடா மேல்கீழும் வாரை பிசம்
தனைவகைந் தைங்கோண மதனிற் கேளு
போமடா பஞ்சகர்த்தர் தம்மை காட்டிப்
புகழ்பெறவே யாவையு மதன்மேல் காட்டே. 148

நாட்டுவாய் மேல்வளைய மூன்று மிட்டு
 கலமாகப் பூரணையா பிதழை காட்டிப்
 பாட்டிலுள்ள படியேதா னைம்பத் தொன்றும்
 பக்குவமா பிதழதனில் எழுத்தைப் போட்டுக்
 கோட்டையது போலாக மூன்றுவரை தெரி
 கோணமல் வாயிலது என்னும் விட்டுத்
 தேட்டமுட னவ்டகஜ மவ்ட நாகம்
 தீவிரமாய்ப் பாஸரொடு தெரிந்து காட்டே.

149

தெரித்திடவே பஞ்சபட்சி பஞ்ச மூலம்
 தேகமென்ற அஷ்டசத்தி வடுக னெட்டும்
 பொரித்திடுவாய் காற்புறமும் கண்பதியுங் கத்தன்
 புகழ்பெரிய சண்டிகேசன் தட்ச னாயன்
 சொரித்திடுவா யவாவர்கள் பிசக் தன்னைச்
 சோர்வுபடாக் கிரந்தவட் சாத்தா விட்டுத்
 தரித்திடவே யந்திரமோ தகடு தங்கம்
 தண்மைபெற மூலவகை சாற்று வேணே.

15

சாற்றுசின்றே னெனையின்ற வாயி வாலை
 சாம்பவியாக் திரி நுலி மகிடற் காங்க்தான்
 காற்றினிது மதிவேக மாய நுபி
 காணவென்றால் மாற்றுயர்ந்த தங்க மேனி
 போற்றிடுக்குஞ் சடமெல்லா மவளை யல்லால்
 பின்னையொன்று மில்லையெல்லை பேணிப் பாரு
 கூற்றுவன் நன் கொடுமைதனைக் கெடுப்பா ளாத்தான்
 குணமுடைவோர் தங்கள் குல தெய்வங் காணே.

151

காணவே திறவுகோல் முப்பதுங் கரிசற்காகும்
 கண்ணியுட முல்முதல் கருவெல்லாங் காணும்
 தோணவே கொங்கணவர் நடுக்காண் டத்தில்
 தொகைவிவாஞ் சக்கரத்தி னுணுக்கஞ் சொல்வார்

பூணவத்தை பொழித்துவா சாணக் காத்தால்
 அவர்சொல்வார் பந்திர வடக்கம் ராம
 பாணம்போல் பாடிவைத்தேன் கரிசல் தன்னைப்
 பாருவென் னுற்றைம்பத் தொன்று முற்றே.

152

பூமிமுனி கரிசல் - 151
 முற்றப் பெற்றது.

இந்த நூற்றிரதி செக்கல்பட்டு
 சுரோத்திரியதார் - சித்தவைத்தியர்
 பூர்மான் கப்பிரமணிய முதலியார் அவர்களால்
 உலோகோபகாரமாக அச்சியற்றி வெளியாக்குமாறு
 கொடுத்தவப்பட்டது.

ஹரி ஹா சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை.
 இந்த வைத்தியசாலையில் எல்லாவிதமான வியாதிக
 றுக்கும் சன்னம் - சித்தாரம் - பண்பம் - லேபியம் - கிரு
 தம் - எண்ணெய் முதலிய மருந்துகள் சித்த ஆயுள்வேத
 வைத்தியர் செக்கல்பட்டு சுவாமியார் - C. இராஜரத்தின
 முதலியார், டாக்டர் ம - ஹரிவாசந்த முதலியார் A.M.A.C.
 அவர்களின் மேற்பார்வையில் சாஸ்திரோத்தமாகச் செய்
 யப்பட்டிருக்கின்றன.

ம - ஒண்முக முதலியார்,
 சொந்தக்காரர்,
 கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.

யுகிமுனி கரிசல்—151

விஷய அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.
1. காப்பு	1
2. பஞ்சகுத மெழுகு	4
3. அதுபாணம்	5
4. தகைமுழுத - பஞ்சமுல கற்பம்	7
5. இராஜபேதி மெழுகு	
6. திரிபுரை சிந்தாரம்	
7. விஷபேதி ஜன்னிதோஷங்களுக்கு மெழுகு	
8. விதனவையக் கடிப் பிள்ளையிலாதிருக்க	8
9. பஞ்சராசக் குளிகை	
10. பஞ்சராசக் கன்னம்	
11. பட்டுக்கறுப்பு ரச சிந்தாரம்	9
12. வெடியுப்புச் சிந்தாரம்	
13. கருவங்க சிந்தாரம்	
14. விந்துராத சிந்தாரம்	
15. சூதவாத சிந்தாரம்	10
16. வீரச சகற்பூரம் தங்கம்	
17. வெடிசாரச் கன்னம்	
18. வீரக் கருவங்கக் களிம்பு	
19. சகல ரணநோய்க்குத் திரி	11
20. அண்டநோய் திர	
21. சர்வ நோய்க்கும் ரச சிந்தாரம்	
22. இரச சிந்தாரம்	12
23. வேறு ரச சிந்தாரம்	
24. சொர்ண சார சிந்தாரம்	
25. வீரச் கன்னம்	13
26. வெடியுப்புக் கட்டுச் கன்னம்	

27. தாளக சிந்தாரம்	14
28. திரிபுச்சத்திர பதங்கம்	
29. தைரிபுச்சத்திரக் கட்டு	
30. வென்வங்கக் குரு	15
31. ஜெகட்சத்திர பண்பம்	
32. சூதவஞ்சக சிந்தாரம்	
33. வெள்ளி சிந்தாரம்	16
34. திரிசூதப் புகை	
35. சர்வவிஷ ஜன்னிபெய்க்கு ஆக்ராணம்	
36. பேய் நோயுண்டாகக் குளிகை	17
37. நீரிழிவுண்டாக்கு மீடு	
38. கருவங்கச் சிந்தார புற்பமுறை	
39. கருவங்கச் கன்னம்	18
40. ஆலாத்தி கற்பூர வைப்பு	
41. கருவங்க பற்பம்	
42. தேன்விடந்திர ஜபரீ	19
43. பூரபற்பச் கன்னம்	
44. டேற்படி பற்பம்	
45. நீரிழிவு	20
46. வீர சிந்தாரம்	
47. அபக்கார்த மெழுகு	
48. பட்சவாதமுதல் சகலவாப்பிற்கும் மருந்து	21
49. பால சந்திரோதய மாத்திரை	
50. காளி எண்ணெய்	
51. அஷ்டபாலக குரணம்	22
52. பஞ்சகுத உப்பு	
53. முப்பு ஜபரீ	
54. நவலோகமாரண மெழுகு	23
55. லோகமாரண கன்னம்	
அதுவகை சங்கத் திராவகம்	23
மகாசங்கத் திராவகம்	

58. பாண்டு - மகோதரம் - விக்கம் - நீர்க்கட்டு இவற்றிற்குச் சலமஞ்சரி சிந்துரம்	23
59. அபவீர தசாங்க சிந்துரம்	24
60. வீரச் சுன்னம்	25
61. இந்துவர்ண மெழுகு	26
62. திரிமூர்த்தி தீபம்	27
63. ஜலதோஷங்களுக்கு வெங்கார மாத்திரை கேசரிக்காய் லேகியம்	28
64. ஞான விர்த்தி	30
65. ஞானம்—சிவவாக்கியம்	31
66. சத்திபூசைச் சக்கரம்	33
67. விஷய அட்டனை	

Hari Hara Siddha Ayurvedic Pharmacy.

All kinds of Chunnams - Sindurams - Basmams -
Grithams - Legeams - Oils etc for all kinds of diseases
are prepared under the direct supervision of Chingleput
Swamyar C. Rajarathana Mudaliar & Doctor M. Hari-
vananda Mudaliar, A. M. A. C.

M. Shunmuga Mudaliar,

Proprietor - Komaleeswaranpet, Madras.

அகஷ்டிய மகாமுனிவர், திருவாய் மலர்த்தருளிய ஷண்முக ஜாலம் என்னும் சரீர்ப்பராஜக் குளிகை-43.

1. சித்தனா யிருப்பதற்கு இன்னங் கொஞ்சம்
செய்யுகிறேன் மாத்திரையின் பெயரைக் கேளு
அத்தனா ரொனக்குரைத்தார் சரீர்ப் பராஜன்
அவனியிலே உனக்குரைத்தேன் மச்ச கேந்திர
மத்தகஜம் தலைப்பினக்கும் சிம்மத் தன்னை
மாரணஞ்செய் பகையொத்த சரீர்ப் தன்னை
எத்திரையு மிவர்காமம் கேட்ட போதே
ஏகுமடா சிங்கமொத்த கோய்கள் தாமே.

தானென்ற மாத்திரைதா னுலகி னுண்டோ
தாரணியில் நடப்பில்கை தவத்தோர்க் கெய்தும்
தேனென்ற வடமொழியில் தெனிக்து பார்த்துச்
செப்பினென் பதினாயிரத் தன்னில் கைமந்தா
கோனென்ற அரனொப்போ மாத்திரையை யுண்டால்
கொடியதொரு காணாமே யுன்பேர் சொன்னால்
வேனென்று பொறிகலந்தே தூச் சென்று
வினார்த்தோடு மலன்புதிக்கு வெல்லொ னாதே!

3. வெல்லவே மாத்திரையின் மருந்தைக் கேளு
விருள சுவ்வியம் கெளரி தொட்டி
அல்லவே குதிரைப்பல் உருக்குத் தொட்டி
அடைவான தாம்பிரத்தின் தொட்டி யோடு
சொல்லவே கெள்ளையுடன் மாவெலியுள் கடச்
சுருக்கான திமுருகல் கார்முதியுள் கட

இல்லவே மூங்கிலுட பாஷா ணந்தான்
என்மகனே யிருநாடி நிர்விஷமு மாமே.

4. சூமேதான் கெந்தியுடன் ஜாதி லிங்கம்
அடுத்ததொரு மால்தேவி ஊசி காந்தம்
சூமேதான் சொல்லுகிறோம் சிலையும் சிங்கி
நன்றான கந்திரும் இரகசகற் பூரம்.
தாமேதான் துத்தமோடு துருசகக் கூடச்
சாற்றுவார் நவாச்சாரம் அன்ன பேதி
வேமேதான் குதமுடன் வாள் மோடு
வீரான பெட்டி வித்து சேங்கொட்டை காணே.

5. காணவே காரமுடன் சினக் கூடக்
கடிதான கல்லுப்பு இந்துப் போடு
பூணவே வளைபலுப்பு கரியுப் போடு
பேரான வெடியுப்பு அஞ்சக் கூடத்
தோணவே எவாச்சாரம் சத்திச் சாரம்
சொற்பெரிய சவுக்காரம் பூரீ ரோடு
ஆணவே மருந்துதான் நாற்பத் தொன்றம்
அப்பனே கத்திசெய்து வேடே உய்யே.

6. வைத்ததொரு மருந்துடனே சரக்குக் கேளு
மைந்தனே திரிகடுகு திரிப லாதி
கைத்ததொரு அயினியுடன் பெருங்கை வந்தான்
நன்றான வால்மிளகு அரத்தை யேலம்
கைத்ததொரு கருஞ்சி ரகங்கரர் போகம்
கடிதான அக்கிரா காரம் கோஷ்டம்
வெற்றிபெறும் குக்குமப்பூ மகாப் பூவும்
மேலான அகிமதாரம் ஸவுங்கமு மாமே.

7. சூமேதான் ஜாதிக்காய் ஜாதி பத்திரி
அப்பனே யிருவேனி விலாமிச் சாகும்
சூமேதான் சந்தனமும் தேவ தாரம்
அனெலுடனே சிறகாகப்பூ முந்திரியுக் கூட

சூமேதான் குரோசாணி தானிச்ச பத்திரியும்
அதிவிடயம் கங்கார் வகவாசி போடு
சூமேதான் மஞ்சிட்டி வெப்பாலை பாகும்
ஐங்கோலு வித்துடனே முத்தக் காசே.

8. வித்தான அவுசியித்து குர் வித்து
மூக்கியமாப் வாறுளுகை வாகை வித்து
சித்தான கொல்லனுட கொவை வித்து
சிறந்ததொரு அமுர்தவல்லி வித்துக் கூட
மித்தான கஸ்தூரி கோரோ சிவியுக்கூட
மிருத்ததொரு சமுத்திரா பழமோ டொக்கக்
கத்தான சிறுதேக்கு செவ்வியம் பாகி
கடல்துறையும் கல்மதமுட கடலி றுஞ்சே.

9. அஞ்சான மரமஞ்சள் கஸ்தூரி மஞ்சள்
அப்பனே சாஸ்திரமாம் பேதி போடு
தஞ்சான வாய்க்கிளக்கம் வலம்புசி போ டொக்கச்
சார்வான விருசோகமும் பேரிச் சோடு
தஞ்சான கார்த்திகையின் கிழக்கு மாகும்
கலாசூரி கொடியேனி கருளி போடு
மிஞ்சாமல் சாக்குவதை உயர்த்து நாலும்
நிஞ்சுத்துகைதான் கடுஞ்ச வாக்கே.
வாக்கியே நருந்தெல்லாம் விடித்தத் தாளாய்
காமர்தனே கலவத்தி லாட்டக் கேளு
தாக்கியே திரிபாயல் முன்சத்தி செப்த
கமைய முன்மருத்தையுமே யுறவு செய்த
நாக்கியே கலவத்தி கைக்கக் கேளு
சார்வான பருத்தியினைச் சாற்று லப்பா
சாக்கைய பஞ்சகா கைத்துப் பின்னும்
தகாடுகிச் சாற்றினுமல் வித மாமே.

1. சூமப்பா செம்பெய்சார் அஞ்ச நாளாம்
அப்பனேயினைச் சார் அந்த விதம்

நாமப்பா சொல்லுகிறோம் கீழ்க்காய் நெல்லி
 நன்றான சார்தன்னி லுஞ்சு காளாம்
 நாமப்பா மிளகினுடையாழத் தாலே
 தப்பாதே அஞ்சுக ளளாத்துப் பின்னும்
 வாமப்பா மிலாக்காய்க் கியாழம் விட்டு
 மைந்தனே ள்கையாக ஆட்டு வாயே.

12. ஆட்டுதற்குச் சேகத்தின் கியாழ மப்பா
 அப்பனை முன்பால அஞ்சு காளாம்
 தீட்டுதற்கு இஞ்சிச்சார் அந்த விதம்
 திரமாக சேரைப்பாய் கையே யாமல்
 மாட்டுதற்கு மண்டலத்தான் அரைப்பு மாச்சு
 மைந்தனை இனிசொல்வன் பாகத் தன்னைக்
 கட்டுதற்கு மருத்துதனை வழித்து சீயும்
 குறம்பசை சிறப்ப ருண்டை பாக்கே.
13. ஆக்கவே குளிகைதன்னை கிழலு வந்தி
 அப்பனை கணபதிக்கும் குள னுக்கும்
 வாக்கவே வைவார்க்கும் குள னெய்து
 வளமாகத் திபமொடு அப்பன் னுக்கும்
 கோக்கவே நேயதற்கு சேய்க் கேளு
 கொடிக்குமுன்னே தெருக்கும் கோய்க் கப்பா
 பாக்கவே அணுவளவு வைத்துப் பாரு
 பண்பான சரபருட மகிழ்ம கேளே.

14. கோளப்பா மன்னனுடன் வாது பேசி
 கெடுகொல்லித் தீர்ப்பதுதா னினுவல்
 நாளப்பா ஆயிரத்தி யிருநூற் றுக்குள்
 நன்றான ஜாமத்தி விரண்டாக் காண்டம்
 கோளப்பா கொட்டுதல்போல் கோளா குழி
 திறந்தமுன் றதிலே நாளத்துலாந்தன்
 வாளப்பா நாலதிலே பகிர்தான் கைகா
 வாகாகச் சொல்லிப்பிட்டு குருகுலிவானே.

15. தானு னுலெல்லாம் சொல்லி வைத்த
சார்வான மாத்திகாக விதந்தி னெட்டோ
வேனான மாத்திகாக னெல்லா மப்பா
மேலான மாத்திகாதான் சர்ப்ப ராஜன் [னேன்
பானு அறுநூறில் தனசின் தூர்
பகர்ந்தமுப்பத் தாறினிலே பூபதியும் சொன்
கோனான சர்ப்பனவ னிவர்கட் கெல்லாம்
கூரியதேநா ரிகறபாச்சு கர்ந்து பாரே.
16. பாரப்பா புலத்தியனே சொல்வேன் கேளு
பாராஜ சர்ப்பனிட பாக்ர மத்தை
கோப்பா ரோகமது கண்டு பார்த்து
நீவினாய் சர்ப்பமது கிமிஷம் தாக்கும்
கூரப்பா கலகினிலே ரோகமா னவர்க்கு
அப்பனே மீவரிருக்கில் மான மில்கு
வோப்பா வேதவிதி முடித்த தென்றால்
வினான பின்பெய்தும் விழை வாரே.
17. கழுளா ரோகமது விரித்துச் சொல்வேன்
கிமலனார் சொன்னவனு பானமுறைபோ டப்பா
தழல் க காமென்ற அறுபத்து ஈலும்
தான்பறக்கும்கடி கையொன்றில்வகையைக்கேளு
அமுலான திரியருட்டித் தீபம் வைத்து
அப்பனே பார்த்திருக்க ஜாமெக்கே போச்சு
கடலான வாய்வாடு பிடிப்பு குலை
தொகையும் தூற் றெட்டப்பா குட்டக் கேளே.
18. குட்டக்கீகள் அகலிலப்பா தனது வாரித்
அடிப்பான மாத்திகாயில் முன்று போட்டு
முட்டக்கீகள் புதைபெல்லா மேலே பேற்று
முக்காடு போட்டவனை விருக்கச் சொல்லு
மாட்டக்கீகள் புதைபெல்லாம் சின்ற பின்பு
மைத்தனே குளிர்த்தஜலம் முழுகச் சொல்லு

கட்டக்கேள் தயிரும்சே றுண்ணச் சொல்லு
குறும்பரோ பத்தியமொன் றிலு தானே.

19. தானென்ற ஜாமமதில் சூலை யெங்கே
தருக்கிநின்ற வாய்வெங்கே முடக்கு மெங்கே
ஊனென்ற உட்சாய்ச்சல் கடுப்பு மெங்கே
ஒயாத வலியெங்கே விக்க மெங்கே
நானென்ற ஜன்னிநூற் நெட்டி னோடு
நாசமுற்ற தோஷமஞ்சம் நாடா தோட
முனென்ற ஜூரத்தனக்குச் செய்த விதம்
முறைப்படியே தீபம்வைத்துப் பார்த்தி டாயே.
20. பார்த்திடவே தோஷமஞ்சம் ஜன்னிநூற் நெட்டும்
பறக்குமடா சடிகையொன்றில் சர்ப்பத் தண்டால்
தீர்த்திடவே ரோகமது கண்டு கண்டு
தின்பதற்குப் பிரியமென்ன வென்று கேட்டு
வர்த்திவொய் குளிகையொன்று பதார்த்தத் தன்னில்
என்னசொல்வேன் ரோகமது இருக்கு மோசைல்
பூர்த்திடவே அதுபாணத் தன்னிற் கொள்ளப்
பூட்டுகிறேன் மேகத்திற் கேதுவாய்த் தானே.
21. தானென்ற ரோகமது இருபத்து நானில்
தணியாத பேகமப்பா நீர்மே கந்தான்
தினென்ற இரையாகத் தின்று போடச்
செப்புகிறே னனுபாணம் திரமாய்ப் பாரு
முனென்ற முகட்டையுட சாறு தன்னில்
முலேனை புன்றுண்டை முட்டிப் பாரு
கானென்ற கடல்வற்ற நீர்த்த முறிச்
கனகம்போ லாகுமப்பா கண்டு பாரே.
22. கண்டுபார் பிறைமேகம் தீர வென்றால்
கருதுவோ மாவின்பால் தன்னி லோர்நான்
விண்டதொரு நால்மேகத் தீர வென்றால்
விசையிருந்த தாமழ்ப்புச் சாற்றி லோர்நான்

- தண்டுதெண்டாய்ச் சடைவளர்ந்து அடைக்கு மேகம்
குரிலேர் கிபாழத்தி லோர்நான் கொள்ளு
கொண்டதொரு சீழ்மேகம் ரத்த மேகம்
குணமாகும் பருத்திக்காய்ச் சாற்றி னாலே.
23. நாளான நாள்போக்குங் கொடிய காசம்
நாசமுறம் முலேனை மேனிச் சாற்றில்
நோளான கூபமெட்டும் போக வென்றால்
கறுவே னனுபாண மொன்று லப்பா
ஊளான தூதுவளைப் பொடியி லப்பா
துடியாக முலேனை கொடுத்துப் பாரு
பாளான பிளிகந்தா னெட்டுத் தீர்ப்
பகருகிறேன் கையாண்சா முலேனை யாமே.
24. கையாண்சார் காமாலை சோகை பாண்டும்
கண்டித்த மகோதாழும் பெருவயிறோ டஞ்சம்
மையான கருகிழுதிச் சாற்றி லப்பா
மைத்தனே முலேனை கொடுத்துப் பாரு
மெய்யான ஆம்பலொடு கவுச்சை வெப்பு
விஷமான பாண்டியுக்கு முன்பா கந்தான்
கையான வேளையுட சாற்றி லப்பா
சண்டாள விஷமனைத்து மொழிந்து போமே.
25. போயப்பா பிசாககணம் பூதத் துர்க்கை
புண்ணியனே பல்பூட்டு ருர்க்கைக் கெல்லாம்
நாயப்பா நாகமல்லிச் சாற்றில் சந்திரே
நாட்டிவிடு கபனத்தி னனுப்போ லப்பா
தாமப்பா இனியெங்கே சொல்லோ மென்று
தட்டழிந்த பூதகணம் சாணம் செய்யும்
வேமப்பா பிளையொடு அணிப் பற்று
கிறான மார்பாணி செற்றி யணி.
26. அணியென்ற இதுவல்ல இன்னத் தேளு
அப்பனே கண்டதின் பாலை போடு

- பீணியே ஸ்ருவகை மூல மெல்லாம்
பேரான பவத்திரக்தா னுதல் கடப்
பேணியே பதினெட்டும் தீர்ப்ப தற்குப்
பேசுகிறே னனுபான மொன்ற தாக
வாணியே யுரைத்ததொரு பாங்கிப் பட்டை
மகத்தான ஸ்யாழத்தில் நேர மூன்றே.
27. மூன்றான ரோகம்பா நாகி ரோகம்
முக்கியமாய்ப் பிடைபது மூன்றாம் போகக்
கோன்றானே உரைத்ததனை மேனிச் சாற்றில்
கொடுத்திலைய் குளிகையொன்று கையமாக
மான்றானே தானினுப்போ லுத்துத் தன்னும்
மண்டையிலே குளையுண்டோ மைந்தா பாரு
தோன்றாத ரோகமெல்லாம் துலைது ரத்தான்
சொல்வதற்கு எண்ணிமனம் துணிந்த வாதே.
28. வானுன கழலையப்பா தீரக் கேளு
மைந்தனே கருக்காலிச் சாற்றி லாகும்
நுானுன வருஷமது இருந்த ரோகம்
நோக்குமடா பகல்பொழுதில் கண்கா னுது
வேருன ஆப்பதுதா னைத்துத் தீர
விள்ளுகிறேன் நாய்சார் நான் தானும்
வீருன வலிப்பஞ்சும் போக வென்றால்
வெண்ணொச்சிச் சாறப்பா கடிக்கையொன்றே.
29. ஒன்றான பித்தத்தா லெடுத்த ரோகம்
எத்தனையென் றறிவிப்பேன் சுறாவில் கேளு
பன்றான முகமுசுக்கைச் சாற்றி லிட்டால்
பறக்குமடா கடிக்கையொன்றில் பித்த மூச்சு
நன்றான ரோகமது கண்டு கண்டு
கடத்துவாய் பாணினி யலுபா னத்தில்
சென்றும் சிலேத்துமந்தான் தொண்ணூற்றாயும்
திருமடா திப்பிலியின் குரண மு மாமே.

30. ஆமேதான் அஷ்டகுன்மம் பீலி கைக்கு
அப்பனே மூன்றுநாள் கொடுக்கக் கேளு
நாமேதான் சொல்லுகிறோம் சித்திர மூலம்
நன்றான கியாழத்தில் காட்டப் போகும்
சாமேதான் குட்டமொடு பதினெட் டுக்கும்
சார்வாகக் காஞ்சொரி லீந்து காணும்
போமேதான் காப்பான்முத லிம்பத் தாலும்
போவதற்குப் பகலுகி றென வகையாய்த்தானே.
31. வகையான பூவாசன் பட்டைச் சாற்றில்
மைந்தனே கொடுத்திவைய் மூன்று நேரம்
திகையான காப்பனடா ஐம்பத் தாலும்
செல்லுமடா கடலெங்கே பென்று தேடிப்
பகையான விக்கலா ஆழர் தீர்ப்
பகருகிறேன் சிறுத்தகுத் கியாழ மாதும்
புகையான வயனத்தில் மகந்தும் ரோகம்
புகழான தொண்ணூற்று ஆறாம் போமே.
32. போவதற்கு விபரமது சொல்லக் கேளு
புண்ணியனே பழக்காற்றில் குளிகை பிட்டு
ஆவதற்கு வயனத்தில் மூன்று வேளை
அப்பனே சித்திரிடவே பெல்லாக் தீரும்
தாவதற்குத் தலைவந்தான் மூன்றும் காலில்
தானிகுத்ததுத் தேய்த்திவைய் தருகொண்
மேலுத்தற்கு காலாசன் பெக்கிர் முத்த
விட்டோடு தொண்ணூற்றாய் ரோகத் தானே.
33. ரோகமென்ன பரிவந்து முதலாய்ப்பா
நோன உண்ணக்கில் சிங்கி போகப்
பாகமென்ன துளசிலிச் சாற்றி லிட்டப்
பறக்குமடா கடிக்கையொன்றில் பழமை போய்கள்
நாகமென்ன அடங்காது தீர வென்றால்
சாற்றுகிறேன் அரகிலியின் சாற்றி லுட்டு

வேகமென்ன வுண்மாவதை யினை கோய்க்து
விஷ்ணுவடி முனிலேர் செயுதந்தி னாட்டே.

34. னட்டுவாய் பறகரிக்குப் பழச்சாற்றி லப்பா

ஒருவளில் திருமடர் இந்த கோகம்
நுட்டுவாய் ஆனந்த வாய்க்கக் கெல்லாம்
போன அல்பகெந்திச் சாற்றி லாதும்
முட்டுவா யைத்துகாள் கொடுக்கதுப் பாரு
முட்டேரேடே அந்நாநிநிம் ஆனந்த லாயு
கட்டேரேடே குடல்பலியும் போக வென்றால்
கூடான கொட்காரின் சாற்றி லாமே.

35. ஆகுமே பாதசக் கார்த னக்கு

அப்பனை குறியை அடிச் சாற்றில் பூச
எருமே கணிகாய்ச்சல் பதிமனட் டெரு
இயம்புகிறேன் கழற்சியிலிச் சாற்றி னாட்டு
வேகுக்களை களப்பு கெத்ததாளி வாயிலட்பா
வெண்ணெயிலே குழைத்துண்ண வெகுது னாந்
போகமே செய்வதற்குச் சொல்லக் கேளு [நான்
பேருன பறட்டைநில ஆனின் பூரிலே.

36. பாலான அதனிலெவெர் தான பின்பு

பண்பான பாலதனை சிறத்துக் கொண்டு
மேலான சர்ப்பனிட குளிகா தன்னில்
மி குத்திதாநு பாலதன்னில் விடற்பி பின்னும்
வேலான போகமது செய்வ வெண்டி
விருமபிபே கொண்டிட வே யினி மேற் கேளு
கோலான ஆணுவர்தான் விம்மி வர்பா
கோஷ்டி வென்ன முடிபதவா மணம்பத் தாதே.

37. பத்தாறு பருவயின்னு பாயிப் பிப் பத்தாறு

பத்தாறு கலையிலே ஜாமத் திற்கும்
வித்தான வித்துவது வுனக்கே பீயமம்
வின்போகா துனதுவித்து கழினை புக்குள்

முத்தான மணிபோலத் திரண்டு காணும்
கிருதுபெற்ற சர்ப்பனிட மகிமை யானே
எத்தகையி லுள்ளபெண்க ளுனக்காமோ சொல்லு
ஏறம்படா ஏழையின்னார்க் கிரங்கு வாயே.

இரங்குவா பிதுபாவ மப்பா அப்பா
இந்நோம் சொன்னதர்மம் அதர்ம மாகும்
மயக்களிலே ருங்கிருந்து முழக்கி ருப்போல்
மடவார்க ளுன்காலில் விருவா ரப்பா
அரங்குவது முன்னுமப்பா பாடும் பின்னும்
அப்பனே தீண்டித்திலே மாக்க மெய்னும்
அரங்கார் தம் சேனைபரி காலா ளோடும்
உத்தபில லுன்றலுக்கு சகத் தானே.

நானென்ற தீதது - லுவோ மெத்த
நாணியிலே யெவருனக்கு ஈடுசெய்வார்
கோனென்ற ஈசனப்பா சொன்ன வித்தை
குமாரகு பாமருகன் கிருபை யானே
நானென்ற ஆணவத்தால் சொன்ன னப்பா
நாதர்க்கள் கோபமுற்றுச் சினத்தி னுலே
மானென்ற திருமலர் அய்யர் வாங்கி
வைத்தாரே குகைதனிலே பதன மென்றே

புதனமென்ற அய்யர்தன்னைத் தொழுதி ரங்கிப்
பாடினேன் டின்னகளுக்கு காமென்று சொல்லி
அதனமாய்ச் செய்தபிழை பொறுக்க ளென்று
அடிக்கொழுது தெண்டனிட்டு அய்யர் முன்பு
விதனமா யிருந்தவர்க ளிந்தா வென்ன
வெருளியாய்ச் சொன்னதொரு நூலை யப்பா
மதனுக்கு இப்படிசீர் சொல்லப் போமோ
மகத்தான நூலிதென்று ஈந்திட்டாரே.

ஈய்த்திட்டார் திருமலர் அய்யர் தாமும்
என்மகனே புலத்தியனே வுனக்கா யிய்த்தென்

சுயந்திட்ட சர்ப்பனுட கீர்த்தி தன்னில்

ஆடவென்றால் என்னாலே கூடா தப்பா

தோய்ந்திட்ட பதினெண்பேர் சித்தர் தம்மைச்

சூசுமாய்ச் சொல்லுமென்று வாயால் சொன்

ஆய்ந்திட்ட திதுபோது மப்பா சேயாம் [சே

மகாமுனிவர் நீருரைத்த திதுபோது மென்று

42. என்றதுதான் சித்தரெல்லாம் பதன மென்று

என்மகனே சொன்னதினால் பதனம் பண்ணு

வண்டரப்பா மொம்பவுண்டு வுலகில் தானும்

வணங்கியே பிறரோடு வசையே சொல்வார்

தொண்டுசெய்து எய்ப்பார்கள் நூல்கொ டாதே

சொன்னேனா ஈறிந்திலையோ சாபம் சாபம்

அன்றுமுத லீன்றுவமை சொன்ன சாபம்

அயர்ந்திடாது செய்கின்ற வழியைக் காணை.

43. காணப்பா ரோகத்தால் மாணம் போச்சு

கல்லாச்சு தேகமது இறுகிப் போச்சு

பூணப்பா பூவுலகில் ரோகம் போச்சு

பேசாதே பறைசாற்றச் சொல்லி நீயும்

விணப்பா போகாது விருது கட்டு

வித்தையிலே வைத்யனை மேன்மை யாவாய்

வேணப்பா சர்ப்பத்தின் ராஜ னுனை

மேன்மையுள்ள மாத்திரை தான் முடிவு முற்றே

சர்ப்பராஜக் குளிகை-45

முற்றிற்று.

இந்த நூல்

சென்னை - புரசைபாக்கம் - சித்தவைத்தியர்

ஸ்ரீமான் அங்கப்பாச்சாரியார் அவர்களால்

உலோகோபகாசமாக அச்சியற்றி வெளியாக்குமாறு

கொடுக்கப்பட்டது.

புத்தக விளம்பரம்.

பூதிமுனி கரிசலை-36.

தேரையர் கரிசலை-300.

அகவந்தியர் கல்தண்டு சூத்திரம்-16.

இம்முன்று நூல்களும் சேர்ந்த அணு 12.

பூதிமுனி { வாதாங்கநிஷைவிதி- 300.
வாதவைத்திய விளக்கம்-200.
மதிவெண்பா- 100.

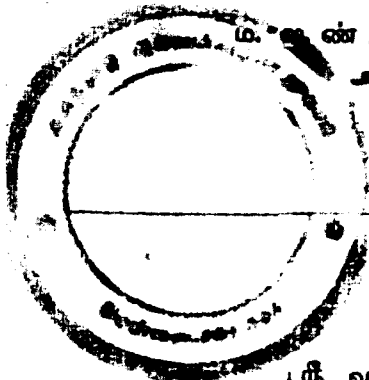
இம்முன்று நூல்களும் சேர்ந்து ரூ. ஒன்று.

ஆசிரியர் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் உரை.

நாசனபூமக இயற்றிய நூல்கள்.

1. திருக்குறள்-பரிமேலழகருரை - தெளிபொருள்
விளக்கம் - சுருங்குரை - குறிப்புரை - ஆக்கில்
மொழிபெயர்ப்புடன் ரூ... 8 0
2. அகவல்ய நவரீத வசனம் (வினாவிடை) விரி
வான விசேஷம் குறிப்புக்களுடன் ... 2 8
3. பகவத்கிதை-வசனம்-விசேஷங்குறிப்புக்களுடன்... 1 12
4. வேதாந்த சூட்டாமணி - வசனம் - செய்துருடன்
பதவுரையும்-விசேஷ உரையும் ... 1 8
5. சசிவன்னபோதம்-பதவுரை-விசேஷஉரையுடன்... 0 12
6. உபநிடதம்-பதவுரை-விசேஷ உரையுடன் ... 0 10
7. மெய்ஞ்ஞான போதம் (முதல் பாகம்) ... 0 12
8. மெய்ஞ்ஞான போதம் (இரண்டாம் பாகம்) ... 1 0
9. வியாச பேரதனி - வசனம் (முதல் பாகம்) ... 0 6
10. மகாநாஜகவரதக் கட்டளை - விரிவான விசேஷக்
குறிப்புரையுடன் ... 0 3
11. புக்தவதி-நான்குக்கல் அம்மையார் சரித்திரம் ... 0 2
12. நானாஜகவரதக் கட்டளை - விரிவான விசேஷக்
குறிப்புரையுடன் ... 0 5
13. சிவஞானபோதம்-அழகைப்பரமான பதவுரையும் ... 1 0

26.	ஞானதரிசனி	...	0	2
27.	தத்துவதரிசனி	...	0	2
28.	வாக்யைகையென்னும் திருக்குத் திருவிய விவேகம்	...	0	2
29.	வேதாந்தசஞ்ஞா	...	0	2
30.	பிரஹ்மாதந்தவநிர்	...	0	1
31.	சாமோதத்தம்	...	0	2
32.	கதாசரித்சாகரம் (முதல்பாகம்)	...	1	4
33.	குதசம்விகை சாராசு வசனம்	...	7	4
34.	பகவத்கீதை-மூலம்	...	0	6
35.	கைவல்யம்-மூலம்	...	0	8
36.	வேதாந்த குடாமணி-மூலம்	...	0	8
37.	சந்திராந்தவெம்	...	0	14
38.	தேவிக்ஞானம்	...	0	8

ம. ஸ்ரீ ஸ்ரீ ம. ஸ்ரீ ஸ்ரீ

அம்பா விளாசு புத்தகச

கோமளேசுவரன்

மவுண்ட் ரோட் - சென்னை

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

சித்த ஆயுள்வேத வைத்திய சாலை,

கோமளேசுவரன் பேட்டை,

மவுண்ட் ரோட் போஸ்ட்-சென்னை.

இதில் எல்லா வியாதிக்குக்கும் அருமையான
கள் செய்து கொடுக்கப்படும்.